

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

19 OCTOBRE 1948.

PROJET DE LOI

sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les hostilités eurent, dès le début, un caractère total. Toutes les forces des belligérants furent jetées dans la lutte. Les populations civiles ne purent y échapper. Tout comme les militaires, elles furent mêlées à la bataille dans une mesure jusqu'alors inconnue.

C'est pourquoi, plus nombreux que jamais, sont les Belges que la dernière guerre a atteints dans leur intégrité physique.

La solidarité, liant entre eux tous les citoyens d'une même communauté nationale, engage l'Etat à réparer, dans la mesure du possible, les dommages causés aux victimes de cette guerre.

Pour venir en aide à ces victimes innocentes, l'arrêté des Secrétaires Généraux du 20 septembre 1940, leur a rendu applicable la législation antérieure prise en faveur des victimes civiles de la première guerre mondiale.

L'article 3 de l'arrêté-loi du 5 mai 1944, l'arrêté-loi du 19 septembre 1945 et la loi du 1er avril 1948 ont permis de considérer comme temporairement valable l'arrêté du 20 septembre 1940 bien qu'il fut nul de droit.

L'heure est venue d'abandonner ces dispositions transitoires pour faire œuvre durable.

Déjà la loi sur les pensions de réparation a réglé le sort

19 OCTOBER 1948.

WETSONTWERP

betreffende de vergoedingspensioenen toe te kennen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en aan hun rechthebbenden.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Van het begin af hadden de vijandelijkheden die wij doorworsteld hebben, een totaal karakter. In deze strijd werden alle krachten door de oorlogvoerenden ingezet. De burgerbevolking kon er niet aan ontsnappen. Even goed als de militairen werd zij in een tot dan toe ongekende mate in dit gevecht gemengd.

Zo komt het, dat meer Belgen dan ooit het geval was, door de laatste oorlog in hun fysieke integriteit getroffen werden.

De solidariteit die al de burgers van een zelfde nationale gemeenschap onderling verbindt, doet de Staat de verbintenis aangaan om in de mate van het mogelijke de schade te herstellen die aan de slachtoffers van deze oorlog veroorzaakt werd.

Om deze onschuldige slachtoffers te hulp te komen, werd bij besluit van de Secretarissen-Generaal van 20 September 1940 de vroegere wetgeving ten gunste der burgerlijke slachtoffers van de eerste wereldoorlog op hen toepasselijk gemaakt.

Artikel 3 van de besluitwet van 5 Mei 1944 alsook de besluitwet van 19 September 1945 en de wet van 1 April 1948 hebben het mogelijk gemaakt het besluit van 20 September 1940 tijdelijk als geldig te beschouwen, ofschoon het van rechtswege nietig was.

Het ogenblik is gekomen om deze overgangsbeschikkingen te laten varen en duurzaam werk te verrichten.

Bij de wet op de herstelpensioenen werd reeds het lot

G.

de certaines d'entre elles mais elle ne s'applique qu'aux victimes du devoir militaire et civique.

Les autres victimes civiles ne peuvent encore prétendre à une indemnisation définitive.

Il ne peut être question de se borner à leur accorder le bénéfice de la législation antérieure, dont l'application a provoqué de graves anomalies, auxquelles il importe de remédier, et qui d'ailleurs n'est plus en rapport avec les circonstances actuelles.

Le présent projet de loi veut compléter cette lacune : aux victimes que n'a point indemnisées la loi sur les pensions de réparation, il accorde un titre soit à une pension d'invalidité, soit à une pension d'ayants droit.

Les pensions prévues par le présent projet constituent des forfaits. Ces forfaits sont présumés compenser tout le dommage causé par la guerre et excluent ainsi toutes autres réparations. Seules, des allocations spéciales complémentaires seront éventuellement octroyées aux victimes incapables de pourvoir à leur propre subsistance et à celle de leur famille.

Limité dans son application par les possibilités financières de l'Etat, ce projet prévoit que le régime qu'il instaure, entrera en vigueur pour le calcul des pensions, le premier jour du trimestre qui suivra la promulgation de la loi. Les pensions seront établies pour la période antérieure à cette date sur la base de l'ancienne législation. Toutes les victimes civiles seront ainsi placées sur un même pied d'égalité.

Tels sont les principes qui servent de base au projet de loi qui vous est soumis, principes qui sont développés dans les articles dont l'examen suit.

EXAMEN DES ARTICLES.

CHAPITRE PREMIER.

Des bénéficiaires et des conditions générales du dédommagement.

L'article 1er précise que la loi ne s'applique qu'aux personnes de nationalité belge.

Aux termes de la jurisprudence consacrée pour les victimes de la première guerre « cette condition devait exister » dans le chef de la victime au moment du dommage et » se continuer dans son chef ou dans celui de ses ayants » droit jusqu'au jour de l'allocation définitive de l'indemnité ». Il s'en suivait notamment que les Belges qui, par

van zekeren onder hen geregeld, maar zij is slechts van toepassing op de slachtoffers van de militaire en de burgerlijke plicht.

De andere burgerlijke slachtoffers kunnen nog geen aanspraak maken op een definitieve vergoeding.

Er kan geen sprake zijn van er zich toe te beperken hun het voordeel toe te kennen van de vroegere wetgeving, waarvan de toepassing aanleiding heeft gegeven tot ernstige afwijkingen waar dringend moet op teruggekommen worden. Die vroegere wetgeving staat trouwens niet meer met de huidige omstandigheden in verband.

Dit wetsontwerp wil deze leemte vullen. Aan de slachtoffers die bij de wet op de herstellpensioenen niet vergoed werden, wordt een recht toegekend hetzij op een invaliditeitspensioen, hetzij op een pensioen van rechthebbenden.

De bij dit ontwerp voorziene pensioenen stellen vaste bedragen daar. Deze vaste bedragen worden geacht geheel de door de oorlog geleden schade te compenseren en sluiten aldus alle andere vergoedingen uit. Enkel de speciale aanvullende toelagen zullen eventueel worden toegekend aan de slachtoffers die niet in staat zijn in hun onderhoud en in dit van hun familie te voorzien.

In zijn toepassing door de financiële mogelijkheden van de Staat beperkt, voorziet dit ontwerp, dat het regime dat het instelt, de eerste dag van het trimester dat op de afkondiging van de wet zal volgen, voor het berekenen der pensioenen in voege zal treden. Voor de periode die deze datum voorafgaat, zullen de pensioenen op de basis van de oude wetgeving berekend worden. Aldus worden al de burgerlijke slachtoffers op een zelfde voet van gelijkheid gesteld.

Dit zijn de principes die tot grondslag dienen van het wetsontwerp dat U wordt voorgelegd, principes die in de artikelen die hierna worden onderzocht, ontwikkeld worden.

ONDERZOEK DER ARTIKELEN.

EERSTE HOOFDSTUK.

Beneficianten en algemene vergoedingsvoorwaarden.

In het eerste artikel wordt gepreciseerd dat de wet slechts op personen van Belgische nationaliteit van toepassing is.

Luidens de voor de slachtoffers van de eerste oorlog gevestigde rechtspraak « moest deze voorwaarde bestaan » in hoofde van het slachtoffer op het ogenblik van het » schadegeval en moest zij in zijn hoofde of in hoofde van » zijn rechthebbenden tot op de dag van de definitieve » toekenning van de vergoeding voortduren ». Daaruit

mariage, avaient perdu leur nationalité ne pouvaient bénéficier du droit à la réparation même, si au moment où il était statué, elles avaient recouvré leur nationalité d'origine.

Aussi pour éviter des situations préjudiciables, le troisième alinéa de cet article précise-t-il les conditions de nationalité exigées : il suffira dorénavant que la victime soit belge au moment du fait de guerre et de l'octroi de l'indemnité.

En cas de décès, la condition de nationalité devra donc exister :

a) dans le chef de la victime : au moment du fait dommageable et au moment de son décès;

b) dans le chef de ses ayants-droit : au moment du décès de leur auteur ainsi qu'à celui de l'octroi de la pension.

Par dérogation au principe d'applicabilité exclusive aux sujets belges, la loi s'étend à certaine catégorie d'étrangers. Ce sont les enfants d'étrangers ou d'apatrides atteints par fait de guerre ayant leur origine en Belgique et décédés des suites de ce fait de guerre, mais c'est à la condition que ces enfants puissent acquérir la nationalité belge par option. La pension ne sera toutefois payée que pendant le temps de résidence effective du bénéficiaire en Belgique.

Le principe de la relation directe entre le dommage et le fait de guerre est maintenu.

Il appartient à l'intéressé de prouver qu'il remplit les conditions exigées et ce, par toutes voies de droit : documents, attestations, témoignages, présomptions, commune renommée, etc.

L'article 2 définit ce que la loi considère comme « faits de guerre ».

Pour le 1°, par « mesures prises » il faut entendre un fait de guerre continu tel que : l'évacuation forcée, la déportation, toute réquisition faite par l'ennemi, la mobilisation de force dans l'armée allemande, etc... Dans ce cas, la réparation couvre tous les dommages physiques : blessures, accidents, maladies résultant directement de la mesure prise. Par « faits accomplis » il faut entendre le fait de guerre instantané, direct tel que : bombardement, fusillades, etc...

Il a paru nécessaire de préciser la notion de déportation ou de réquisition de main-d'œuvre, dans le texte même de la loi.

Ont été assimilées également aux déportés, les personnes qui, d'abord convoquées à la Werbestelle en suite de l'ordonnance allemande du 6 octobre 1942, ont signé, d'ailleurs souvent sous la contrainte, un engagement de travail pour l'ennemi.

On ne peut considérer cet engagement comme volontaire

volgde namelijk, dat de Belgen die hun nationaliteit door huwelijk hadden verloren, het recht op vergoeding niet konden genieten, zelfs indien zij op het ogenblik dat er beslist werd hun oorspronkelijke nationaliteit hadden teruggekregen.

Ten einde nadelige toestanden te vermijden, worden in de derde alinea van dit artikel dan ook de vereiste voorwaarden van nationaliteit gepreciseerd. Het zal in 't vervolg volstaan, dat het slachtoffer Belg zij op het ogenblik van het oorlogsfeit en van de toekenning van de vergoeding.

In geval van overlijden, zal de voorwaarde van nationaliteit dus moeten bestaan :

a) in hoofde van het slachtoffer, op het ogenblik van het schadelijk feit en op het ogenblik van zijn overlijden;

b) in hoofde van zijn rechthebbenden, op het ogenblik van het overlijden van hun rechtsvoorganger alsook op het ogenblik van de toekenning van het pensioen.

In afwijking van het principe van uitsluitende toepasselijkheid op de Belgische onderdanen, geldt de wet ook voor een zekere categorie van vreemdelingen. Het zijn de door een oorlogsfeit getroffen kinderen van vreemdelingen of heimatlozen, die in België geboren en aan de gevolgen van dit oorlogsfeit overleden zijn. Dit geschiedt op voorwaarde dat de kinderen de Belgische nationaliteit kunnen kiezen en verkrijgen. Het pensioen zal slechts gedurende de tijd van werkelijk verblijf in België van de beneficiant uitgekeerd worden.

Het principe van het rechtstreeks verband tussen de schade en het oorlogsfeit wordt behouden.

De belanghebbende moet bewijzen, dat hij de vereiste voorwaarden vervult en dit door alle rechtsmiddelen, zoals : documenten, getuigschriften, getuigenissen, vermoedens, algemene bekendheid, enz.

In artikel 2 wordt bepaald wat bij de wet als « oorlogsfeit » beschouwd wordt.

In 1° moet men onder « genomen maatregelen » een duren oorlogsfeit verstaan, zoals : verplichte evacuatie, deportatie, elke door de vijand verrichte opeising, de gewelddadige mobilisatie in het Duitse leger, enz. In dit geval dekt de vergoeding al de lichamelijke schade : kwetsuren, ongevallen en ziekten, die rechtstreeks uit de genomen maatregel voortvloeien. Onder « gestelde daden » moet men het rechtstreeks, ogenblikkelijk oorlogsfeit verstaan, zoals bombardementen, terechtstellingen, enz.

Het is noodzakelijk gebleken het begrip « wegvoering of opeising van arbeidskrachten », in de wettekst zelf, nader te omschrijven.

Werden eveneens met de weggevoerden gelijkgesteld : de personen die, nadat zij ingevolge de Duitse verordening van 6 October 1942 werden opgeroepen, overigens meestal onder dwang, een arbeidsverbintenis voor de vijand hebben getekend.

Deze verbintenis mag niet als vrijwillig worden aange-

du fait que de toute façon, le travailleur devait partir pour l'Allemagne. Il résulte d'ailleurs des divers documents concernant les procès des Werbestellen, que cet engagement a souvent été obtenu en suite de menace ou d'une contrainte physique.

Les mesures de sécurité prises en mai 1940 à l'égard de certains citoyens ne constituent pas « des mesures prises par l'Etat belge ou ses agents à l'occasion de la défense de la Belgique ». Au sens du 2°, il s'agit là de mesures préventives de police, de précautions éloignées de nature civile non assimilables aux faits de guerre.

En ce qui concerne le 4°, la poursuite des opérations militaires n'a pas toujours permis aux autorités constituées d'intervenir pour assurer le maintien de l'ordre avec toute l'efficacité nécessaire. C'est pourquoi il a paru bon que les crimes ou délits commis contre les personnes au cours de ces événements fussent considérés comme faits de guerre.

Si les auteurs de ces crimes ou délits venaient par la suite à être découverts, il est manifeste que l'Etat pourrait, en vertu des principes généraux du droit, se retourner contre ces personnes et leur réclamer la réparation du dommage qu'il a subi.

Les 3°, 5°, 6° et 7° n'appellent aucun commentaire particulier.

L'article 3 permet aux victimes d'accidents du travail dans les causes desquels est intervenu un fait de guerre de postuler, non seulement, l'indemnisation prévue par la présente loi, mais également celle instaurée par l'arrêté-loi du 19 mai 1945.

Cet article établit le caractère forfaitaire de la réparation accordée par la présente loi et prévoit que doit en être déduite toute indemnité obtenue à raison du même fait dommageable.

Ceci vise notamment l'indemnisation dont la victime pourrait bénéficier en vertu de l'arrêté-loi du 19 mai 1945 en cas d'accident du travail ou en vertu des articles 1382 et suivants du Code Civil en cas de recours contre les tiers.

L'article 5 applique un principe général de droit civil: la faute personnelle de la victime l'exclut de tout titre à réparation pour les dommages qu'elle a subis par le fait de cette faute.

Toutefois, dans certains cas, ce principe, par ailleurs étranger à notre matière, se serait révélé trop rigoureux.

C'est notamment le cas, où, à l'occasion d'actes peu graves en eux-mêmes: vols de charbon, infraction à une ordonnance allemande, etc..., la victime a subi de la part de l'ennemi des représailles qui ont porté atteinte à son intégrité physique et parfois même provoqué son décès. Dans ce cas, la gravité des conséquences ne correspondrait plus à l'importance de la faute; il eût été inhumain d'exclure ces victimes du bénéfice de la loi. Cela s'impose d'autant plus que l'arrêté-loi du 20 septembre 1945 a prévu une amnistie pour certaines infractions.

zien wegens het feit dat de arbeider alleszins naar Duitsland moest vertrekken. Uit de verschillende documenten betreffende de processen van de Werbestellen blijkt overigens, dat deze verbintenis dikwijls onder bedreiging of lijfswang werd bekomen.

De jegens zekere burgers in Mei 1940 getroffen veiligheidsmaatregelen zijn geen « door de Belgische Staat of zijn agenten getroffen maatregelen bij de verdediging van België ». In de zin van 2°, gaat het daar over preventieve politiematregelen, over verwijderde voorzorgen van burgerlijke aard die niet met oorlogsfeiten gelijk te stellen zijn.

Wat 4° betreft, heeft het verloop der militaire operaties de aangestelde autoriteiten niet altijd toegelaten met de nodige doeltreffendheid tussen te komen ter verzekering van het behoud van de orde. Daarom scheen het goed te wezen, dat de misdaden of wanbedrijven, in de loop van deze gebeurtenissen tegen personen bedreven, als oorlogsfeiten zouden beschouwd worden.

Indien de daders van deze misdaden of wanbedrijven zouden ontdekt worden, is het klaar, dat de Staat, krachtens de algemene rechtsbeginselen, zich tegen deze personen zou kunnen keren en van hen de vergoeding eisen, die hij heeft geleden.

3°, 5°, 6° en 7° vereisen geen bijzondere verklaring.

Bij artikel 3 wordt het de slachtoffers van arbeidsongevallen met een oorlogsfeit alsmede oorzaak mogelijk gemaakt, niet alleen de bij deze wet voorziene vergoeding aan te vragen, maar eveneens die voorzien bij de besluitwet van 19 Mei 1945.

Bij dit artikel wordt het forfaitair karakter van de bij deze wet toegekende vergoeding bepaald en wordt voorzien, dat elke vergoeding er moet van afgetrokken worden, die om reden van hetzelfde schadelijk feit bekomen werd.

Hierbij wordt voornamelijk de vergoeding bedoeld, die het slachtoffer zou kunnen genieten, krachtens de besluitwet van 19 Mei 1945 in geval van arbeidsongeval of krachtens artikel 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek in geval van verhaal tegen derden.

In artikel 5 wordt een algemeen principe van het burgerlijk recht toegepast. De persoonlijke fout van het slachtoffer ontzegt hem hier het recht op de vergoeding voor de schade, die het door deze fout geleden heeft.

In zekere gevallen, zou dat principe, dat overigens aan onze stof vreemd is, te streng kunnen zijn.

Dit is namelijk het geval waar, bij daden die in zich zelf minder gewichtig zijn zoals diefstal van kolen, inbreuk tegen een Duits bevel, enz., het slachtoffer vanwege de vijand weerwraakmaatregelen heeft ondergaan, die het in zijn fysieke integriteit getroffen hebben en die soms zijn overlijden hebben veroorzaakt. In dit geval, zou de gewichtigheid van de gevolgen niet overeenkomen met de belangrijkheid van de fout. Het zou onmenselijk geweest zijn hen van het genot van de wet uit te sluiten. Dat dringt zich des te meer op, daar bij de besluitwet van 20 Sep-

Dans la législation postérieure à la guerre 1914-1918, aucune dérogation au principe de la déchéance en cas de faute de la victime n'avait été prévue.

La jurisprudence édifie cependant une théorie selon laquelle la transgression aux ordres de l'occupant — ou des infractions mineures au droit commun — étaient tenues pour inexistantes en tant que faute de la victime, à condition que l'acte posé ne fût pas contraire aux intérêts belges.

Cette dérogation aux principes a, cette fois, été inscrite dans la loi aux fins d'unifier la jurisprudence et d'éviter les abus. Il faudra comme condition supplémentaire une atteinte volontaire et directe de l'ennemi.

De même, il n'a point paru justifié d'exclure les personnes victimes d'explosion, même si dans une certaine mesure l'explosion a été la conséquence de leur propre faute. Encore une fois, il n'y aurait eu aucun rapport entre la faute et le dommage subi. La faute pourra cependant être retenue contre la victime lorsqu'elle aura un caractère de gravité tel qu'on pourra la qualifier de faute lourde.

L'article 6 ne demande aucun commentaire.

L'article 7 établit une déchéance spéciale pour les inciviques et pour les travailleurs volontaires.

Est considéré comme travailleur volontaire, celui qui s'est présenté spontanément pour un travail soit à l'étranger, soit en Belgique; toutefois, en Belgique, le caractère militaire du travail doit apparaître clairement (par exemple: usines et plaines d'aviation, mur de l'Atlantique, réparation de véhicules militaires, etc.)

CHAPITRE II.

Des pensions d'invalidité.

L'article 8 précise les conditions exigées pour que soit établi le titre à la pension d'invalidité et fixe le mode de calcul de celle-ci. Ce calcul se fait comme pour les pensions de réparation: une base de 308 francs est multipliée par le même coefficient que le traitement des agents de l'Etat. Les pensions sont fixées en affectant la base ainsi adaptée d'un multiplicateur proportionnel au degré d'invalidité que l'on dénomme « tension »; cette dernière est déterminée par un tableau repris de la loi sur les pensions de réparation.

La pension ne pourra être accordée que si l'invalidité atteint au moins 10 %, compte non tenu de l'arrondissement prévu au quatrième alinéa de l'article 9.

tember 1945 pour zekere inbreuken een amnestie werd voorzien.

Bij de wetgeving van na de oorlog 1914-1918, was geen enkele afwijking van het principe van verval in geval van fout van het slachtoffer voorzien.

De rechtspraak bouwde nochtans een theorie op volgens dewelke de overtreding van de bevelen van de bezetter — of de kleinere inbreuken tegen het gemeen recht — als niet-bestaande zouden beschouwd worden voor zover het slachtoffer schuld had, op voorwaarde dat de gestelde daad niet strijdig was met de Belgische belangen.

Deze afwijking van de principes werd ditmaal in de wet opgenomen, ten einde de rechtspraak één te maken en de misbruiken te vermijden. Als aanvullende voorwaarde zal een vrijwillige en rechtstreekse aanslag vanwege de vijand nodig zijn.

Het scheen evenmin te rechtvaardigen de personen, slachtoffers van ontploffingen uit te sluiten, zelfs indien de ontploffing in zekere mate het gevolg was van hun eigen fout. Er zou nogmaals geen verband geweest zijn tussen de fout en de geleden schade. De fout zal echter tegen het slachtoffer kunnen weerhouden worden, indien zij zo gewichtig is dat zij als zware fout kan aangezien worden.

Artikel 6 vereist geen verklaring.

Bij artikel 7 wordt voor de incivieken en voor de vrijwillige arbeiders een speciaal verval voorzien.

Wordt als vrijwillige arbeider beschouwd: hij die zich spontaan heeft aangeboden voor werk, hetzij in het buitenland, hetzij in België; voor België nochtans moet het militair karakter van het werk duidelijk blijken (b. v. vliegtuigfabrieken en -pleinen, Atlantische muur, herstelling van militaire voertuigen, enz.).

HOOFDSTUK II.

Invaliditeitspensioen.

In artikel 8 worden de voorwaarden vereist opdat het recht op invaliditeitspensioen zou worden gevestigd, en de wijze van berekening daarvan nauwkeurig aangegeven. Deze berekening geschiedt zoals voor de herstellpensioenen: een grondslag van 308 frank wordt vermenigvuldigd met dezelfde coëfficiënt als de wedde van het Rijkspersoneel. De pensioenen worden vastgesteld door de aldus aangepaste grondslag te vermenigvuldigen met een vermenigvuldiger evenredig met de invaliditeitsgraad en die men « spanning » noemt. Deze laatste wordt bepaald door een tabel die uit de wet op de herstellpensioenen overgenomen is.

Het pensioen kan enkel verleend worden, indien de invaliditeit ten minste 10 % bedraagt, zonder rekening te houden met de bij artikel 9, alinea 4, voorziene afronding.

Des augmentations spéciales de 60 % et 30 % seront accordées aux invalides dont les revenus s'avèrent insuffisants. Pour l'établissement de ces revenus, il est référé aux lois fiscales et à la jurisprudence y relative.

Ces bases de revenus sont majorées de 1/5 par enfant à charge.

Les critères prévus pour la déportation au sens du Statut des déportés organisé par l'arrêté-loi du 24 décembre 1946 étant plus rigoureux que ceux de la présente loi, il est apparu plus équitable d'accorder une majoration de 10 % à ceux qui ont été admis au Statut des déportés. Les mêmes raisons militent en faveur des réfractaires dont l'attitude patriotique a été encore plus caractérisée.

Les invalides de 66 % au moins sont considérés comme incapables de tout travail. Au cas où ils auraient eu, avant le fait de guerre, la qualité de travailleur indépendant ou de travailleur salarié, les allocations familiales leur seront dues, même si cette qualité leur a été enlevée par le fait de guerre.

L'article 9 s'en tient aux règles actuellement en vigueur pour évaluer les infirmités. Dans un but de simplification, il est prévu, comme dans la loi sur les pensions de réparation, que le pourcentage d'invalidité est éventuellement arrondi au multiple de 5 immédiatement supérieur.

Le mode de calcul du degré d'invalidité, dans le cas de cumul des pensions, est repris de la loi sur les pensions de réparation.

L'article 10 prévoit que, à part certains cas bien définis, toutes les invalidités ne sont accordées qu'à titre temporaire. Elles font, après cinq et dix ans, l'objet de deux révisions périodiques, puis deviennent définitives si elles atteignent toujours le minimum indemnisable. Toute invalidité temporaire doit avoir une durée de trente jours au moins pour être prise en considération.

L'article 11 prévoit les indemnités supplémentaires pour certaines catégories d'amputés et de grands invalides.

A la différence de la législation sur les pensions militaires, la pension d'invalidité de victimes civiles est limitée à un maximum de 100 % d'invalidité. Il s'ensuit que si la victime, déjà pensionnée sur ce taux pour une tuberculose, par exemple, a en outre subi une amputation ensuite d'un fait de guerre, elle n'a droit de ce chef à aucune pension. Elle pourra toutefois, dans ce cas, prétendre aux indemnités spéciales prévues par le présent article.

L'article 12 traite de la rééducation médicale et professionnelle des victimes civiles sous le contrôle du Ministre de la Reconstruction.

Il apparaît nécessaire, non seulement d'indemniser les

Aan de invaliden, wier inkomsten ontoereikend blijken, worden bijzondere toelagen van 60 % en 30 % verleend. Voor de berekening van deze inkomsten wordt verwezen naar de fiscale wetten en de rechtspraak dienaangaande.

Deze inkomstenbasissen worden verhoogd met 1/5 per kind ten laste.

Daar de criteria, voorzien voor de deportatie in de zin van het statuut dat bij de besluitwet van 24 December 1946 werd ingericht, strenger zijn dan die van onderhavige wet, bleek het billijker een verhoging van 10 % toe te kennen aan hen die tot het genot van het statuut der gedeporteerden werden toegelaten. Dezelfde redenen pleiten voor de werkweigeraars wier vaderlandse houding nog meer op de voorgrond trad.

De invaliden voor ten minste 66 % worden als volledig werkonbekwaam beschouwd. Wanneer zij, vóór het oorlogsfeit, onafhankelijk of loontrekkend werkmans waren, zijn de kinderbijslagen hen verschuldigd, zelfs indien ze deze hoedanigheid door het oorlogsfeit hebben verloren.

Artikel 9 blijft bij de thans van kracht zijnde regeling voor het ramen van de gebrekkigheden. Met het inzicht te vereenvoudigen wordt, als bij de wet op de herstellpensioenen, voorzien dat het invaliditeitspercentage eventueel tot het onmiddellijk hoger veelvoud van 5 afgerond wordt.

De berekeningswijze van de invaliditeitsgraad, ingeval van cumulatie van pensioenen, is overgenomen uit de wet op de herstellpensioenen.

Bij artikel 10 wordt voorzien dat, behalve zekere welbepaalde gevallen, al de invaliditeiten slechts tijdelijk worden toegekend. Na 5 en 10 jaar worden zij tweemaal periodiek herzien, daarna worden zij definitief, indien zij nog steeds het vergoedbaar minimum bedragen. Om te worden in aanmerking genomen, moet elke tijdelijke invaliditeit tenminste 30 dagen duren.

Bij artikel 11 worden de supplementaire vergoedingen voorzien voor zekere categorieën van geamputeerden en zwaar-invaliden.

In tegenstelling met de wetgeving op de militaire pensioenen, is het invaliditeitspensioen voor burgerlijke slachtoffers beperkt tot het maximum van 100 % invaliditeit. Daaruit volgt, dat wanneer het slachtoffer, dat reeds voor dit bedrag gepensioneerd is voor tuberculose b.v.b. bovendien nog een amputatie heeft ondergaan tengevolge van een oorlogsfeit, het uit dien hoofde op geen enkel pensioen recht heeft. In dat geval kan het nochtans aanspraak maken op de speciale vergoeding voorzien bij dit artikel.

In artikel 12 wordt gehandeld over de medische en professionele heropleiding van de burgerlijke slachtoffers onder het toezicht van het Ministerie van Wederopbouw.

Het lijkt noodzakelijk de meest ongelukkigste slachtoffers

plus malheureuses victimes de cette guerre, mais encore d'assurer leur rééducation médicale et professionnelle.

Les frais de rééducation sont des dépenses productives parce qu'elles font rentrer dans la vie sociale et économique des membres de la communauté qui étaient autant de poids morts.

Déjà divers pays, notamment la Suisse, la Hollande, l'Angleterre et les Etats-Unis, se sont engagés dans cette voie.

L'article 13 précise la date d'entrée en jouissance des pensions.

A peine d'obérer le Trésor, on ne peut maintenir la date du fait de guerre comme date de prise de cours de la pension pour ceux qui ont fait valoir leurs titres après le 31 décembre 1945 ou le feront à la faveur de la présente loi.

Celle-ci reprend les dispositions de la législation sur les pensions militaires qui prennent cours le premier jour du mois où la demande a été introduite. Cette disposition a déjà été rendue applicable aux victimes civiles par la loi du 1er avril 1948.

CHAPITRE III.

Des pensions d'ayants droit.

L'article 14 énumère les différentes catégories de personnes qui peuvent bénéficier d'une pension au titre d'ayants droit ainsi que les conditions qu'elles doivent remplir.

Certaines modifications ont été apportées à l'ancienne législation. C'est ainsi que :

1° la veuve ne bénéficie de la pension que si le mariage est antérieur au fait de guerre. Ce qui est logique, puisque le fait dommageable crée le titre à pension ;

2° le veuf ne peut prétendre au bénéfice à la pension que lorsqu'il est atteint d'une infirmité qui le met dans l'impossibilité permanente de pourvoir à sa subsistance. Ainsi il sera remédié aux abus provoqués par l'interprétation de la notion de soutien consacrée par la législation antérieure.

3° l'enfant ne bénéficie de la pension que s'il a été conçu antérieurement au fait de guerre.

L'article 15 fixe le taux des pensions de veuves et de veufs. Il prévoit une réduction d'un quart ou de la moitié d'après l'importance des facteurs étrangers intervenus dans les causes du décès.

Tout comme pour le cas des invalides prévu à l'article 6,

van deze oorlog niet alleen te vergoeden, maar daarenboven hun medische en professionele heropleiding te verzekeren.

De onkosten voor wederopleiding zijn productieve uitgaven omdat zij in het sociaal en economisch leven gemeenschapsleden zullen doen terugkeren die zoveel als ballast waren. Reeds zijn verscheidene landen en o.m. Zwitserland, Nederland, Engeland en Amerika deze weg opgegaan.

In artikel 13 wordt de datum van ingetreding der pensioenen nauwkeurig aangegeven.

De datum van het oorlogsfeit kan niet gehandhaafd worden als aanvangsdatum van het pensioen voor degenen die hun rechten na 31 December 1945 doen gelden hebben, of die het krachtens deze wet zullen doen, aangezien de Schatkist daardoor teveel belast zou worden.

In deze wet worden de bepalingen overgenomen van de wetgeving op de militaire pensioenen die een aanvang nemen op de eerste dag van de maand waarin de aanvraag werd ingediend. Deze bepaling werd reeds bij de wet van 1 April 1948 op de burgerlijke slachtoffers toepasselijk gemaakt.

HOOFDSTUK III.

Pensioenen der rechthebbenden.

In artikel 14 wordt een opsomming gegeven van de verschillende categorieën van personen die als rechthebbenden een pensioen kunnen genieten, alsmede van de voorwaarden die zij moeten vervullen.

Aan de oude wetgeving werden sommige wijzigingen gebracht. Aldus :

1° geniet de weduwe enkel het pensioen, indien het huwelijk vóór het oorlogsfeit gesloten werd. Dit is logisch, aangezien het schadelijk feit het recht op het pensioen verwekt ;

2° kan de weduwnaar enkel op het voordeel van het pensioen aanspraak maken, wanneer hij aangetast is door een gebrekkigheid, die hem in de voortdurende onmogelijkheid stelt in zijn onderhoud te voorzien. Aldus zullen de misbruiken verholpen worden die werden veroorzaakt door de interpretatie van het begrip « steun » welke door de voorgaande wetgeving gehuldigd werd ;

3° geniet het kind enkel het pensioen, indien het voor het oorlogsfeit verwekt werd.

Bij artikel 15 wordt het bedrag van de pensioenen der weduwen en weduwnaars vastgesteld. Daarbij wordt een vermindering voorzien van 1/4 of van de 1/2 volgens de belangrijkheid van de vreemde factoren die medeoorzaak zijn van het overlijden.

Zoals voor de in artikel 8 bedoelde invaliden, worden

certaines augmentations sont accordées d'après l'importance des revenus considérés.

En outre, en cas de remariage ou de concubinage notoire, la pension est supprimée.

La notion de concubinage notoire, reprise de la législation française, permet d'éviter toute fraude.

L'article 16 fixe le taux et la durée des pensions d'orphelins. Ceux-ci reçoivent les sommes qui sont ou seront prévues pour les allocations familiales des travailleurs salariés. S'ils sont orphelins de père et de mère, ou considérés comme tels, ils recevront ensemble une pension jusqu'à ce que le plus jeune ait atteint l'âge de 21 ans. En sus de cette pension qui remplace en quelque sorte la pension d'une mère veuve, les allocations familiales susdites leur sont accordées autant de fois qu'il y a d'enfants âgés de moins de 18 ans.

La pension peut être accordée sans limite d'âge, si l'enfant est atteint dès avant cet âge d'une infirmité permanente qui le met dans l'impossibilité de pourvoir à sa subsistance.

L'article 17 règle les pensions d'ascendants.

Indemniser les parents ou grands parents de la victime est une obligation déjà moins impérieuse pour l'Etat. Il n'y a ici dommage que si l'ascendant étant à charge de la victime, le décès le prive de ce soutien.

Pour simplifier l'instruction des dossiers et unifier la jurisprudence, la loi fixe dans quels cas la victime peut être présumée « soutien » de ses ascendants.

Le fait d'avoir habité sous le même toit et d'avoir exercé une activité professionnelle utile constitue l'élément essentiel du soutien.

Cette activité ne doit pas avoir été lucrative au sens strict du mot mais simplement « utile », afin d'être applicable tant aux travailleurs indépendants des entreprises familiales qu'aux travailleurs salariés.

Cette double notion relative au soutien doit être interprétée dans un sens large. Elle doit se retrouver de façon normale et régulière non pas au moment du décès, mais antérieurement au fait de guerre. En d'autres mots, pour apprécier si la victime était, au sens légal du mot, le soutien de ses parents, il faut se reporter au temps où le fait de guerre n'avait pas rompu l'existence normale des intéressés. Cette interprétation sera spécialement d'application pour les réfractaires et les déportés au travail obligatoire.

Cependant, il faut tenir compte de ce que, même si la victime n'était pas le soutien au moment de son décès, ou du fait de guerre, elle aurait pu le devenir. Ce serait notamment le cas lorsque la victime n'exerçait aucune occupation

zekere verhogingen toegestaan volgens de belangrijkheid der in aanmerking genomen inkomsten.

Daarenboven wordt het pensioen afgeschaft in geval van een nieuw huwelijk of van kennelijk concubinaat. Het begrip kennelijke concubinaat overgenomen uit de Franse wetgeving, biedt de mogelijkheid elk bedrog te vermijden.

In artikel 16 wordt het bedrag en de duur van de wezenpensioenen vastgesteld. Dezen ontvangen de sommen die voorzien zijn of het zullen worden voor de kinderbijslagen der loontrekkende arbeiders.

Indien zij hele wezen zijn of als dusdanig worden beschouwd ontvangen zij samen een pensioen tot dat de jongste 21 jaar geworden is.

Buiten dit pensioen, dat in zekere zin het pensioen van een moederweduwe vervangt, worden bovenvermelde kinderbijslagen hun zoveel maal toegekend als er kinderen zijn beneden de 18 jaar.

Het pensioen kan zonder leeftijdsgrens verleend worden, indien het kind vóór die leeftijd aangetast is door een voortdurende gebrekkigheid, waardoor het in de onmogelijkheid gesteld wordt in zijn onderhoud te voorzien.

Bij artikel 17 worden de pensioenen van de ascendenten geregeld.

Het is een reeds minder gebiedende verplichting voor de Staat, de ouders of de grootouders van het slachtoffer te vergoeden. Ten deze is er enkel schade, indien de ascendent ten laste van het slachtoffer was en door het overlijden van deze steun beroofd werd.

Om het onderzoek van de dossiers te vereenvoudigen en de rechtspraak eenvormig te maken, wordt bij de wet vastgesteld, in welke gevallen het slachtoffer kan ondersteld worden « steun » van zijn ascendenten te zijn.

Het feit onder hetzelfde dak te hebben gewoond en een winstgevende beroepsbedrijvigheid te hebben uitgeoefend maakt het essentieel bestanddeel van de « steun » uit.

Deze activiteit moet niet winstgevend geweest zijn in de strikte zin van het woord, maar wel « nuttig », ten einde zowel op de onafhankelijke arbeiders der familie-ondernemingen als op de loontrekkende arbeiders te kunnen toegepast worden.

Het dubbel begrip met betrekking tot de steun moet in ruime zin worden opgevat. Het moet normaal en regelmatig kunnen worden weergevonden, niet op het ogenblik van het overlijden, maar vóór het oorlogsfeit.

Met andere woorden, om te oordelen of het slachtoffer, in de wettelijke zin van het woord, de steun van zijn verwanten was, moet men zich plaatsen in de tijd toen het oorlogsfeit het normaal bestaan van de betrokkenen niet had onderbroken. Deze interpretatie zal speciaal worden toegepast voor de werkweigeraars en de weggevoerden voor de verplichte tewerkstelling.

Er dient evenwel rekening gehouden met het feit dat zelfs indien het slachtoffer op het ogenblik van zijn overlijden of van het oorlogsfeit geen steun was, het dit had kunnen worden. Zulks zou namelijk het geval zijn wan-

utile ou lorsque l'ascendant n'avait pas encore dû recourir à son aide.

En l'espèce, il s'agit de réparer un dommage futur. L'ancienne législation avait d'ailleurs admis le principe de cette indemnisation; mais il est normal d'imposer alors des conditions plus rigoureuses.

Cette pension ne sera accordée que si l'ascendant se trouve dans le besoin et a perdu en la victime son seul soutien possible.

Mais ces conditions peuvent ne se réaliser qu'à une date éloignée du fait de guerre. Aussi la reconnaissance du droit, qui se fera aussitôt que possible, a été dissociée de la jouissance de ce droit.

L'article 18 maintient l'indemnisation prévue par l'ancienne législation pour les frères et sœurs âgées de moins de 16 ans dont la victime était le soutien; cette pension ne peut se cumuler avec une pension d'orphelin.

L'article 19 accorde aux ayants droit la majoration de 10 % qui avait été prévue à l'article 8 pour les invalides, lorsque la victime décédée a été reconnue déportée ou réfractaire au sens des Statuts.

CHAPITRE IV.

De la Procédure.

SECTION I.

Introduction des demandes.

L'article 20 fixe les délais d'introduction des demandes et considère comme valables celles qui furent introduites dans les formes prévues avant la promulgation de la loi, c'est-à-dire sous l'empire de l'arrêté-loi du 19 septembre 1945 et de la loi du 1er avril 1948, ceci pour ne point forcer les victimes à réintroduire leurs demandes.

L'article 21 mentionne les éléments que comportent les demandes. Ces éléments ne sont cependant pas indispensables pour considérer la demande comme valable. En effet, une telle sévérité entraînerait des conséquences injustes quant à la date de prise de cours prévue à l'article 13, où par ailleurs il n'est pas dit que les demandes doivent être « régulièrement » introduites.

neer het slachtoffer geen enkele winstgevende bedrijvigheid uitoefende of wanneer de ascendent op zijn hulp nog geen beroep had moeten doen.

In dit geval gaat het er om een toekomstige schade te vergoeden. De oude wetgeving had trouwens het beginsel van deze vergoeding aanvaard, doch het is dan ook normaal strengere voorwaarden op te leggen.

Dit pensioen zal slechts verleend worden, indien de ascendent zich in staat van behoefte bevindt en in de persoon van het slachtoffer zijn enig mogelijke steun verloren heeft.

Maar deze voorwaarden kunnen slechts verwezenlijkt worden op een datum, die van het oorlogsfeit verwijderd ligt. Daarom werd de erkenning van het recht, die zo gauw mogelijk moet geschieden, dan ook van het in genot-treden van dit recht gescheiden.

Bij artikel 18 wordt voor de broeders en zusters van minder dan 16 jaar en die door het slachtoffer ondersteund werden, de bij de oude wetgeving voorziene vergoeding gehandhaafd. Dit pensioen kan niet met een wezenpensioen verenigd worden.

Bij artikel 19 wordt aan de rechthebbenden de verhoging van 10 % toegekend die bij artikel 8 voor de invaliden voorzien was, wanneer het overleden slachtoffer als weggevoerde of als werkweigeraar in de zin van de statuten erkend werd.

HOOFDSTUK IV.

De Procedure.

AFDELING I.

Indiening van de aanvragen

Bij artikel 20 worden de termijnen voor het indienen der aanvragen bepaald en worden als geldig beschouwd, de aanvragen die ingediend werden onder de vóór de afkondiging van de wet voorziene vormen, d. w. z. volgens de besluitwet van 19 September 1945 en de wet van 1 April 1948, dit om de burgerlijke slachtoffers niet te verplichten hun aanvragen opnieuw in te dienen.

In artikel 21 worden de vereiste gegevens van de aanvragen vermeld. Deze gegevens zijn nochtans niet onontbeerlijk om de aanvraag als geldig te beschouwen. Een dergelijke strengheid zou inderdaad onrechtvaardige gevolgen hebben wat de aanvangsdatum, voorzien bij artikel 13, betreft. Er werd daar overigens niet gezegd, dat de aanvragen « regelmatig » moeten ingediend worden.

SECTION II.

Instruction des demandes.

L'article 22 simplifie sensiblement la procédure administrative au regard de la législation née de la guerre 1914-1918 sans que, pour autant, les garanties offertes à la victime en aient été diminuées.

Autant la lourdeur de l'ancienne procédure entraînait des retards inutiles et préjudiciables aux intéressés, autant la nouvelle procédure permet de terminer les affaires avec la plus grande célérité.

Un recours devant la Commission d'Appel permet aux requérants de faire valoir tous leurs droits.

L'article 23 permet d'accorder des pensions d'ayants droit. En effet, les circonstances du décès sont souvent telles qu'un recours à l'Office Médico-Légal n'est pas nécessaire. La procédure pourra dès lors être simplifiée à l'extrême; le droit étant reconnu, le Ministre pourra établir immédiatement l'arrêté nécessaire.

L'article 24 organise la Commission d'appel. Présidée par un magistrat, comprenant les représentants des victimes civiles, celle-ci donnera toutes garanties aux requérants.

SECTION III.

Revision des pensions.

L'article 25 détermine dans quels cas les pensions pourront être révisées. Toute demande de revision entraînera un nouvel examen médical de l'intéressé portant sur toutes les infirmités que celui-ci aura régulièrement fait valoir. La demande pourra donc avoir pour conséquence d'augmenter, de confirmer, de réduire et même de supprimer la pension.

L'article 26 détermine les formes de la demande en revision ainsi que la date de ses effets.

L'article 27 n'appelle aucun commentaire.

L'article 28 comble une lacune des lois sur les victimes civiles. Il permet de reviser toute décision lorsqu'une erreur a été commise ou lorsque des éléments nouveaux permettent d'établir que la première décision n'était pas fondée.

AFDELING 2.

Onderzoek van de aanvragen.

Bij artikel 22 wordt de administratieve rechtspleging gevoelig vereenvoudigd ten aanzien van de wetgeving van na de oorlog 1914-1918, zonder dat de aan het slachtoffer geboden waarborgen daardoor enigszins verminderd werden.

Zoals de logheid van de oude procedure aan de belanghebbende nutteloze en nadelige vertraging berokkende, zo maakt de nieuwe procedure het mogelijk de zaken met de meeste spoed af te handelen.

Een verhaal bij de Commissie van Beroep maakt het de verzoekers mogelijk al hun rechten te doen gelden.

Bij artikel 23 wordt de mogelijkheid geboden pensioenen van rechthebbenden te verlenen. Inderdaad, de omstandigheden van het overlijden zijn vaak van zulke aard, dat geen beroep dient gedaan op de gerechtelijke geneeskundige dienst.

Dienvolgens kan de rechtspleging tot het uiterste vereenvoudigd worden; eens dat het recht erkend is, kan de Minister onmiddellijk het nodige besluit opmaken.

In artikel 24 wordt de inrichting van de Commissie van Beroep aangegeven. Voorgezeten door een jurist, bestaande uit de vertegenwoordigers van de burgerlijke slachtoffers, zal zij aan de verzoekers alle waarborgen bieden.

AFDELING 3.

Herziening van de pensioenen.

In artikel 25 wordt bepaald in welke gevallen de pensioenen kunnen herzien worden. Elke eis tot herziening zal een nieuw medisch onderzoek van de belanghebbende medebrengen, met betrekking tot elke van de gebrekkigheden, die hij op regelmatige wijze heeft laten gelden. De eis kan dus tot gevolg hebben, het pensioen te verhogen, te bevestigen, te verminderen en zelfs af te schaffen.

Bij artikel 26 worden de vormen bepaald van de eis tot herziening alsmede de datum van de uitwerking daarvan.

Artikel 27 vergt geen uitleg.

In artikel 28 wordt een leemte in de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers aangevuld. Daarbij wordt het mogelijk gemaakt, elke beslissing te herzien, wanneer een vergissing bedreven werd, of wanneer nieuwe elementen de mogelijkheid bieden te bewijzen, dat de eerste beslissing ongegrond was.

CHAPITRE V.

Dispositions diverses.

Les articles 29, 30 et 31 ne demandent aucun commentaire.

L'article 32 reprend plusieurs dispositions de la loi de pensions de réparations relatives à certains cas de déchéance et à l'insaisissabilité des pensions.

L'article 33 fixe au premier jour du trimestre suivant son entrée en vigueur la date à laquelle la présente loi sortira ses effets financiers. Jusqu'à cette date, les pensions seront liquidées sur base de la législation applicable aux victimes civiles de la guerre 1914-1918. Toutefois, vues les pensions par trop modiques qui étaient accordées aux veuves par la législation transitoire, il s'impose, pour cette catégorie de victimes, de fixer au 1er janvier 1948 les effets financiers de la présente loi.

Cet article prévoit que les pensions allouées sur base de la législation provisoire devront être révisées conformément aux dispositions de la présente loi à partir de ces dates.

Cette revision non seulement pourra modifier le taux de pension, mais également supprimer certaines de celles-ci.

L'article 34 prévoit des sanctions contre les auteurs de déclarations, attestations et certificats reconnus faux.

L'article 35 s'inspire des lois de pensions de réparation. Il prévoit l'immunisation des pensions pour l'application de la législation sur la sécurité sociale.

De même, il exclut les pensions des rémunérations imposables et notamment de celles passibles de l'impôt complémentaire personnel. Il ne peut en être autrement sous peine de rendre inopérant les majorations prévues aux articles 8, 15 et 17.

Les articles 36 et 37 assurent aux victimes civiles la gratuité des appareils de prothèse et des soins médico-pharmaceutiques, pour les affections donnant lieu à pension.

L'article 38 leur assure la franchise postale pour toute correspondance relative à leur dossier.

L'article 39 reprend de l'ancienne législation la qualité d'officier de police judiciaire du Commissaire de l'Etat.

Celle-ci est étendue aux Commissaires de l'Etat chargés d'appliquer les divers Statuts de victimes de la guerre.

HOOFDSTUK V.

Diverse bepalingen.

Artikelen 29, 30 en 31 vergen generlei toelichting.

In artikel 32 worden meerdere beschikkingen van de wet op de herstellpensioenen overgenomen met betrekking tot zekere gevallen van verval en de onaantastbaarheid van de pensioenen.

In artikel 33 wordt de datum waarop onderhavige wet haar financiële uitwerking zal hebben, bepaald op de eerste dag van het trimester volgend op haar van kracht worden. Tot op die datum zullen de pensioenen vereffend worden op grond van de wetgeving die toepasselijk is op de burgerlijke oorlogsslachtoffers 1914-1918. Gezien echter de al te geringe pensioenen die bij de overgangswetgeving aan de weduwen werden toegekend, is het noodzakelijk voor deze categorie van slachtoffers de financiële uitwerking van deze wet op 1 Januari 1948 vast te stellen.

Bij dit artikel wordt voorzien dat de op basis van de voorlopige wetgeving toegekende pensioenen overeenkomstig de bepalingen van deze wet, van die data af, moeten herzien worden.

Deze herziening zal de pensioenen niet alleen kunnen wijzigen maar eveneens sommige ervan kunnen afschaffen.

Bij artikel 34 worden strafmaatregelen voorzien tegen degenen die vals bevonden verklaringen, getuigschriften of bewijzen opgemaakt hebben.

Artikel 35 is op de wetten op de herstellpensioenen gebaseerd. Hierbij wordt de immunisering van de pensioenen voorzien voor de toepassing van de wetgeving op de maatschappelijke zekerheid.

Evenzo worden de pensioenen uitgesloten van de belastbare bezoldigingen en namelijk van deze onderworpen aan de aanvullende personele belasting. Het kan niet anders op gevaar af de bij artikelen 8, 15 en 17 voorziene verhogingen krachteloos te maken.

Bij de artikelen 36 en 37 wordt aan de burgerlijke slachtoffers de kosteloosheid van de protheseapparaten en de medisch-pharmaceutische zorgen verzekerd voor de kwalen die tot pensioen aanleiding geven.

Bij artikel 38 wordt hen verzekerd dat elke briefwisseling betreffende hun dossier postvrij mag geschieden.

In artikel 39 wordt de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie van de Staatscommissaris uit de oude wetgeving overgenomen.

Deze wordt uitgebreid tot de Staatscommissarissen belast met de toepassing van de verschillende statuten van

parce que, en appliquant ces statuts, ces derniers fixent bien souvent un des titres essentiels pour l'obtention de la pension.

Le Ministre de la Reconstruction,

oorlogsslachtoffers, omdat zij, door deze statuten toe te passen, vaak een der essentiële rechten bepalen voor het bekomen van het pensioen.

De Minister van Wederopbouw,

R. DE MAN.

PROJET DE LOI

CHARLES,

Prince de Belgique, Régent du Royaume.

A tous, présents et à venir, SALUT !

Sur la proposition du Ministre de la Reconstruction,
NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Le Ministre de la Reconstruction est chargé de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

CHAPITRE PREMIER.

**Des bénéficiaires et des conditions générales
du dédommagement.**

ARTICLE PREMIER.

§ 1er. — Peuvent obtenir les pensions prévues par la présente loi :

a) les personnes de nationalité belge, à l'exception de celles dont les droits éventuels, résultant du même fait dommageable, sont régis par la loi sur les pensions de réparation, qui ont subi un dommage par blessures, maladies ou infirmités, en suite d'un des faits de guerre prévus à l'article 2;

b) les ayants droit de nationalité belge des personnes reprises sub littéra a) décédées des suites de l'un des mêmes faits. La qualité de Belge doit exister dans le chef du bénéficiaire, visé sub littéra a) ou b) tant au moment du fait de guerre qu'à celui de l'octroi de la pension;

c) durant le temps qu'ils demeurent effectivement en Belgique, les enfants d'étrangers ou d'apatrides décédés des suites des mêmes faits, ayant leur origine en Belgique, et à condition qu'ils puissent acquérir la qualité de Belge par option, conformément à l'article 6 des lois sur la nationalité, coordonnées par l'arrêté royal du 14 décembre 1932.

WETSONTWERP

KAREL,

Prins van België, Regent van het Koninkrijk.

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL !

Op voordracht van de Minister van Wederopbouw,
WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

De Minister van Wederopbouw wordt gelast in Onze naam aan de Wetgevende Kamers het wetsontwerp voor te leggen waarvan de inhoud volgt :

EERSTE HOOFDSTUK.

Beneficianten en algemene vergoedingsvoorwaarden.

EERSTE ARTIKEL.

§ 1. — Hebben recht op de bij deze wet voorziene pensioenen :

a) de personen van Belgische nationaliteit met uitzondering van diegenen wier eventuele rechten voortvloeiend uit hetzelfde schadelijk feit aan de wet op de herstelpensioenen onderworpen zijn, die door kwetsuren, ziekte of gebrekkigheid, welke uit een der bij artikel 2 voorziene oorlogsfeiten voortvloeien, schade geleden hebben;

b) de van Belgische nationaliteit zijnde rechthebbenden van de onder littera a) vermelde personen, die ingevolge een der zelfde feiten overleden zijn. De hoedanigheid van Belg moet bestaan, wat de onder littera a) of b) bedoelde beneficianten betreft, zowel op het ogenblik van het oorlogsfeit als op dit van de toekenning van het pensioen;

c) gedurende de tijd dat zij werkelijk in België verblijven, de kinderen van vreemdelingen of heimatlozen, overleden tengevolge van dezelfde feiten die hun oorsprong in België vinden, en op voorwaarde dat zij de hoedanigheid van Belg door optie kunnen verkrijgen, overeenkomstig artikel 6 der bij Koninklijk besluit van 14 December 1932 samengevatte wetten betreffende de nationaliteit.

§ 2. — Le requérant doit établir, par toutes voies de droit, que le dommage invoqué résulte directement d'un fait de guerre.

ART. 2.

Sont réputés « faits de guerre » au sens de la présente loi :

1° les mesures prises ou les faits accomplis par les puissances ennemies, leurs agents ou leurs ressortissants à l'occasion soit de la guerre, soit de l'occupation.

Sont considérées comme travailleurs requis ou déportés par l'ennemi, les personnes qui en exécution d'un ordre formel et écrit de l'ennemi ou qui ayant été emmenées par l'ennemi sans avoir l'occasion de se soustraire à ses ordres, ont été astreintes au travail obligatoire en Belgique, en Allemagne, ou dans un pays occupé par l'Allemagne.

Pour l'application de la présente loi, pourront toutefois être assimilés aux travailleurs déportés, ceux qui, après avoir reçu une convocation de la Werbestelle en exécution de l'ordonnance allemande du 6 octobre 1942 relative au travail obligatoire pour l'ennemi, ont signé, par après, une déclaration par laquelle ils déclaraient accepter de travailler volontairement en Allemagne ou dans un pays occupé par l'Allemagne autre que la Belgique.

2° les mesures prises ou les faits accomplis par l'Etat Belge, les nations alliées ou leurs agents à l'occasion de la défense ou de la libération de la Belgique.

En sont, toutefois, exclues, les mesures de sécurité prises en mai 1940 par l'Etat Belge à l'égard de certains citoyens ;

3° les mesures prises ou les faits accomplis par les citoyens en vue de se soustraire aux ordres de réquisition de l'ennemi ou d'en atténuer les effets.

La qualité de réfractaire sera déterminée conformément à l'arrêté-loi du 24 décembre 1946 organisant le Statut des résistants civils et réfractaires. Toute demande de pension peut être considérée d'office comme une demande relative à ce Statut ;

4° les crimes ou délits commis contre les personnes à la faveur de la désorganisation des pouvoirs publics causées par l'état de guerre ;

5° les actes destinés à atteindre dans leurs moyens défensifs ou offensifs ou dans leur production les Etats en guerre contre la Belgique, ainsi que ceux destinés à atteindre certaines personnes en raison de leurs agissements contraires aux intérêts de l'Etat Belge ;

§ 2. — De verzoeker moet, door alle rechtsmiddelen bewijzen dat de ingeroepen schade rechtstreeks uit een oorlogsfeit voortvloeit.

ART. 2.

Worden in de zin van deze wet als « oorlogsfeiten » aangezien :

1° de maatregelen getroffen of de daden die gesteld werden door de vijandelijke mogendheden, hun agenten of onderdanen bij gelegenheid, hetzij van de oorlog, hetzij van de bezetting.

Worden als opgeëiste of door de vijand weggevoerde arbeiders beschouwd, de personen die in België, in Duitsland of in een ander door Duitsland bezet land, tot verplichte arbeidsdienst werden gedwongen, in uitvoering van een uitdrukkelijk en schriftelijk bevel van de vijand of nadat zij door de vijand werden weggevoerd zonder dat zij zich aan zijn bevelen konden onttrekken.

Kunnen evenwel voor de toepassing van deze wet met de weggevoerde arbeiders gelijkgesteld worden, diegenen die, na van de Werbestelle een oproepingsbevel te hebben ontvangen, in uitvoering van de Duitse Verordening van 6 October 1942 met betrekking tot de verplichte arbeidsdienst voor de vijand, een verklaring hebben getekend waarbij zij aanvaard hebben vrijwillig naar Duitsland of naar een land dat door Duitsland werd bezet, met uitzondering van België, te gaan werken.

2° de maatregelen die genomen of de daden die gesteld werden door de Belgische Staat, de geallieerden of hun agenten ter gelegenheid van de verdediging of de bevrijding van België.

Zijn nochtans daarvan uitgesloten, de veiligheidsmaatregelen die in Mei 1940 door de Belgische Staat ten overstaan van zekere burgers werden genomen ;

3° de maatregelen die genomen werden of de daden die gesteld werden door de burgers, ten einde zich te onttrekken aan de opeisingsbevelen van de vijand of de uitwerking daarvan te verminderen.

De hoedanigheid van werkweigeraar wordt bepaald overeenkomstig de besluitwet van 24 December 1946 tot inrichting van het Statuut der burgerlijke weerstanders en werkweigeraars. Elke aanvraag tot pensioen mag ambtshalve als een aanvraag met betrekking tot dit Statuut worden aangezien ;

4° de misdaden of wanbedrijven die ten nadele van personen, dank zij de wegens de oorlogstoestand veroorzaakte ontreding van openbare machten begaan werden ;

5° de daden die bestemd zijn om de met België in oorlog zijnde staten in hun aanvals- of verweermiddelen te treffen, ofwel in hun productie, alsmede deze bestemd om sommige personen te treffen wegens hun handelingen strijdig met de belangen van de Belgische Staat ;

6° l'explosion de munitions et engins de guerre;

7° les dommages causés par les Etats belligérants ou leurs agents, au cours de la mobilisation de l'armée du 25 août 1939 au 9 mai 1940 inclus.

ART. 3.

Les pensions et allocations accordées par la présente loi constituent une réparation forfaitaire; doit en être déduit à partir de la prise de cours des dites pensions et allocations, le montant de toute indemnité obtenue à raison du même fait dommageable, même si celui-ci était qualifié « accident de travail » au sens d'autres dispositions légales.

Pour convertir une indemnité unique, en allocations annuelles, il est recouru au barème en usage à la Caisse d'Epargne et de Retraite.

ART. 4.

L'octroi de la pension n'implique pour l'Etat aucune reconnaissance de responsabilité quant à l'origine du dommage subi.

ART. 5.

Les victimes dont la faute personnelle entre dans les causes du dommage, de même que leurs ayants droit, ne peuvent prétendre au bénéfice de la présente loi.

Ils pourront néanmoins y prétendre :

a) quant le dommage résulte d'une action volontaire et directe de l'ennemi, de ses agents ou ressortissants, à condition que la faute ou le fait de la victime ne constitue pas une infraction au code pénal non sujette à amnistie en vertu de l'arrêté-loi du 20 septembre 1945, et que cette faute ou ce fait n'apparaisse pas comme contraire aux intérêts belges;

b) quand le dommage résulte d'une explosion de munitions sans qu'il y ait eu faute lourde dans le chef de la victime.

ART. 6.

Si la faute d'un tiers a causé le dommage, la victime ou ses ayants droit peuvent se prévaloir des dispositions de la présente loi, tout en conservant le recours prévu par les articles 1382 et suivants du Code Civil. En ce cas, le premier alinéa de l'article 3 est d'application.

ART. 7.

Sont exclus du bénéfice de la présente loi :

1° ceux qui ont été l'objet d'une condamnation coulée en force de chose jugée prononcée sur pied de l'arrêté-loi

6° de ontploffing van munitie en oorlogstuig;

7° de schade die door de oorlogsvoerende staten of hun agenten tijdens de mobilisatie van het leger van 25 Augustus 1939 tot en met 9 Mei 1940 werd veroorzaakt.

ART. 3.

De bij deze wet toegekende pensioenen en uitkeringen maken een forfaitaire vergoeding uit, waarvan, van de aanvang van gezegde pensioenen of uitkeringen af, het bedrag moet worden afgetrokken van elke vergoeding die wegens een zelfde schadelijk feit werd bekomen zelfs indien dit in de zin van andere wetsbepalingen als « arbeidsongeval » aangezien werd.

Om een enige vergoeding in jaarlijkse uitkeringen om te zetten, wordt gebruik gemaakt van de schaal die bij de Spaar- en Lijfrentekas aangewend wordt.

ART. 4.

Het verlenen van het pensioen brengt voor de Staat geen enkele erkenning van aansprakelijkheid mede wat de oorsprong van de geleden schade betreft.

ART. 5.

De slachtoffers, wier persoonlijke fout mede oorzaak is van de schade alsmede hun rechthebbenden, kunnen op het voordeel van deze wet geen aanspraak maken.

Zij kunnen daarop niettemin aanspraak maken :

a) wanneer de schade voortspuit uit een vrijwillige en rechtstreekse handeling van de vijand, zijn agenten of onderdanen, op voorwaarde evenwel dat de fout of de daad van het slachtoffer geen inbreuk op het strafwet boek uitmaakt, die krachtens de besluitwet van 20 September 1945 niet voor amnestie vatbaar is, en dat deze fout of daad niet als strijdig met de Belgische belangen voorkomt;

b) wanneer de schade voortspuit uit een munitieontploffing, zonder dat er vanwege de getroffene een zware fout was.

ART. 6.

Indien de fout van een derde de schade veroorzaakt heeft, mogen het slachtoffer of zijn rechthebbenden zich op de bepalingen van deze wet beroepen en tevens het bij artikel 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek voorzien recht op verhaal behouden. In dit geval is de eerste alinea van artikel 3 van toepassing.

ART. 7.

Worden van het voordeel van deze wet uitgesloten :

1° degenen die een in kracht van gewijsde getreden veroordeling opgelopen hebben, op grond van de besluit-

du 10 novembre 1945, simplifiant la procédure dans certains cas d'infractions contre la sûreté extérieure de l'Etat ou qui ont été l'objet d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef d'infraction :

aux dispositions du Titre I du livre II du Code Pénal sur les crimes et délits contre la Sûreté de l'Etat ou aux articles 17 et 18 de la loi du 27 mai 1870 contenant le Code Pénal Militaire;

aux dispositions de l'arrêté-loi du 10 janvier 1941, relatif aux mesures de dépossession effectuées par l'ennemi;

aux dispositions de l'arrêté-loi du 10 avril 1941 relatif à l'interdiction des relations d'ordre économique avec l'ennemi;

2° ceux qui ont encouru la déchéance de la nationalité belge de plein droit, soit par application de l'article 18ter des lois coordonnées sur la nationalité, soit par application de l'article premier, 1°, de l'arrêté-loi du 6 mai 1944 sur la déchéance de la nationalité belge;

3° les personnes inscrites sur la liste dressée par les auditeurs militaires en exécution de l'arrêté-loi du 19 septembre 1945, relatif à l'épuration civique, et dont l'inscription est devenue définitive, mais pendant la durée de cette inscription seulement;

4° les personnes ayant travaillé volontairement pour l'ennemi.

Sont présumées telles, notamment, sauf preuve du contraire, celles qui, avant le 6 octobre 1942, ont travaillé en dehors du territoire national;

5° les ayants droits de personnes placées dans les catégories 1, 2 et 3 ci-dessus.

CHAPITRE II.

Des pensions d'invalidité.

ART. 8.

§ 1. — Pour autant que le fait dommageable ait entraîné une invalidité d'au moins 10 %, la victime recevra une pension calculée sur la base annuelle obtenue en affectant la somme de 308 francs d'un coefficient qui sera fixé par arrêté royal. Cette base est affectée des tensions ci-après fixées en raison des degrés d'invalidité :

wet van 10 November 1945 tot vereenvoudiging van de rechtspleging in sommige gevallen van inbreuk tegen de uitwendige Staatsveiligheid of die een in kracht van gewijsde getreden veroordeling opgelopen hebben wegens inbreuk op :

de bepalingen van Titel I van boek II van het Strafwetboek, omtrent de misdaden en wanbedrijven tegen de Staatsveiligheid, of de artikelen 17 en 18 van de wet van 27 Mei 1870 houdende het militair Strafwetboek;

de bepalingen van de besluitwet van 10 Januari 1941 betreffende de door de vijand getroffen ontzettingsmaatregelen;

de bepalingen van de besluitwet van 10 April 1941 betreffende het verbod met de vijand economische betrekkingen te hebben;

2° degenen die van rechtswege van de Belgische nationaliteit vervallen verklaard worden, hetzij bij toepassing van artikel 18ter, der samengevatte wetten betreffende de nationaliteit, hetzij bij toepassing van artikel 1, 1°, van de besluitwet van 16 Mei 1944 over het verval van de Belgische nationaliteit;

3° de personen die voorkomen op de lijst, opgemaakt door de militaire auditeurs, in uitvoering van de besluitwet van 19 September 1945, betreffende de epuratie in zake burgertrouw, en wier inschrijving definitief geworden is, doch zulks enkel tijdens de duur van deze inschrijving;

4° de personen die vrijwillig voor de vijand gewerkt hebben.

Worden namelijk, behoudens tegenbewijs, als dusdanig beschouwd, zij die vóór 6 October 1942 buiten het Rijksgebied gewerkt hebben.

5° de rechthebbenden van de personen die onder de categorieën 1, 2 en 3 hierboven werden gerangschikt.

HOOFDSTUK II.

Invaliditeitspensioen.

ART. 8.

§ 1. — Voor zover het schadelijk feit een invaliditeit van ten minste 10 % met zich bracht, heeft het slachtoffer recht op een pensioen, dat berekend wordt op de jaarlijkse basis verkregen door het vermenigvuldigen van de som van 308 frank met een coëfficiënt die bij Koninklijk besluit zal worden vastgesteld. Op deze basis worden onderstaande spanningen toegepast die vastgesteld zijn volgens de graad van invaliditeit :

10 %	1
15 %	1,5
20 %	4
25 %	5
30 %	6
35 %	7
40 %	8
45 %	9
50 %	10
55 %	11
60 %	13,25
65 %	14,25
70 %	16,0
75 %	17,25
80 %	19,25
85 %	20,50
90 %	22,50
95 %	23,75
100 %	26

Le résultat est ramené au multiple de 10 immédiatement inférieur compte non tenu des fractions de francs.

§ 2. — Le montant de la pension calculé comme il est dit ci-dessus est augmenté :

1° de 60 % lorsque le revenu global envisagé pour l'assiette de l'impôt complémentaire personnel au nom du bénéficiaire ou de son conjoint ou de ses ascendants s'il est mineur d'âge, n'excède pas, pour l'exercice fiscal qui précède l'année en cours de laquelle la demande a été introduite, le minimum exonéré de cet impôt ;

2° de 30 % lorsque les revenus précités excèdent le dit minimum sans cependant dépasser 150 % de celui-ci.

L'article 45, § 2, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus est applicable, même si le chef de famille compte moins de trois enfants à charge.

Lorsque la demande a été introduite antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente loi, les revenus à prendre en considération seront ceux afférents à l'exercice fiscal précédant l'année de la publication de la loi.

Les revenus seront révisés tous les cinq ans d'après les modalités à déterminer par arrêté royal.

§ 3. — Une majoration de 10 % du montant de la pension, tel qu'il résulte du § 1 du présent article, est accordée aux réfractaires et déportés admis au bénéfice des arrêtés-lois du 24 décembre 1946, organisant le Statut des résistants civils et des réfractaires et celui des déportés pour le travail obligatoire de la guerre 1940-1945, pour toute invalidité résultant du réfractariat ou de la déportation.

10 %	1
15 %	1,5
20 %	4
25 %	5
30 %	6
35 %	7
40 %	8
45 %	9
50 %	10
55 %	11
60 %	13,25
65 %	14,25
70 %	16,0
75 %	17,25
80 %	19,25
85 %	20,50
90 %	22,50
95 %	23,75
100 %	26

De uitkomst wordt afgerond tot het onmiddellijk lager veelvoud van 10, zonder rekening te houden met delen van de frank.

§ 2. — Het pensioensbedrag, berekend zoals hierboven vermeld, wordt vermeerderd :

1° met 60 % wanneer het globaal inkomen, dat in aanmerking wordt genomen als heffingsgrondslag van de aanvullende personele belasting op naam van de beneficiant of van zijn echtgenoot of van zijn ascendenten — indien hij minderjarig is — voor het fiscaal dienstjaar dat het jaar voorafgaat waarin de aanvraag werd ingediend, het van deze belasting vrijgestelde minimum niet overschrijdt ;

2° met 30 % wanneer voornoemde inkomsten het vermelde minimum wel te boven gaan zonder nochtans 150 % van dit laatste te overschrijden.

Artikel 45, § 2, van de samengevatte wetten betreffende de belastingen op de inkomsten is van toepassing zelfs indien het gezinshoofd minder dan drie kinderen ten laste heeft.

Wanneer de aanvraag vóór het van kracht worden van deze wet ingediend werd, worden de inkomsten van het fiscaal dienstjaar, dat het jaar van de bekendmaking van de wet voorafgaat, in aanmerking genomen.

Om de vijf jaar worden de inkomsten volgens bij Koninklijk besluit te bepalen modaliteiten herzien.

§ 3. — Een verhoging van 10 % van het pensioensbedrag, zoals het voortspuit uit § 1 van dit artikel, wordt toegekend aan de werkweigeraars en gedeporteerden die werden toegelaten tot het genot van de besluitwetten van 24 December 1946, houdende inrichting van het Statuut der burgerlijke weerstanders en der werkweigeraars en van dat der weggevoerden voor verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945 voor elke invaliditeit voortvloeiend uit het werkweigeraarschap of de wegvoering.

En cas d'infirmités multiples, cette majoration n'est toutefois octroyée que pour la partie de la pension afférente aux invalidités résultant directement de la déportation ou du réfractariat, au sens des arrêtés-lois précités.

§ 4. — Pour autant que le fait dommageable ait entraîné une invalidité de 66 % au moins, des indemnités égales aux allocations familiales sont accordées pour chaque enfant à charge âgé de moins de 18 ans.

Elles ne sont octroyées que si, au moment du fait dommageable, l'invalidé avait la qualité de travailleur indépendant ou de travailleur salarié au sens des lois du 4 août 1930 et du 10 juin 1937 en matière d'allocations familiales et que s'il n'a pas droit, par ailleurs, au bénéfice des allocations prévues par les susdites lois.

Leur montant est égal aux allocations familiales qui seraient dues selon les taux prévus dans le cadre de chacune des lois précitées.

Les majorations seront payées à charge de l'Etat et à l'intervention de la Caisse Nationale de Compensation pour Allocations Familiales, ou de la Caisse Mutuelle Nationale d'Allocations Familiales.

ART. 9.

Les conséquences de blessures, maladies ou infirmités reconnues comme tombant sous l'application de la présente loi doivent être évaluées par membre, par fonction ou par système physiologique atteints, conformément aux spécifications applicables aux bénéficiaires de la loi sur les pensions de réparation, contenues dans le barème officiel belge des invalidités.

Dans l'évaluation de cette invalidité, il y a lieu de déduire des pourcentages déterminés en vertu du barème officiel belge des invalidités, les taux qui, dans le même membre, fonction ou système physiologique atteints résultent de séquelles dues à des facteurs étrangers, antérieurs, concomitants ou postérieurs au fait de guerre que le requérant fait valoir.

Dans le cas d'infirmités multiples, le taux d'invalidité est attribué intégralement pour l'infirmité la plus grave, les autres taux étant calculés en proportion de la validité restante.

L'invalidité est éventuellement arrondie au multiple de 5 immédiatement supérieur, à condition d'atteindre le minimum indemnisable de 10 %.

Dans le cas où le titre à la pension prévue par la présente loi se cumule, du chef d'une autre affection, avec le titre à une pension militaire ou civile d'invalidité à charge de l'Etat, le calcul du degré total d'invalidité se fait conformément aux dispositions du présent article, les infirmités étant rangées dans l'ordre décroissant de leur importance.

Le degré d'invalidité à prendre en considération pour la fixation de la pension est établi en déduisant du résultat

In geval van meerdere gebrekkigheden wordt deze verhoging evenwel slechts toegekend voor het deel van het pensioen dat betrekking heeft op de invaliditeiten die rechtstreeks uit de wegvoering of uit de werkweigeringschap voortvloeien in de zin van voornoemde besluit-wetten.

§ 4. — Voor zover het schadelijk feit een invaliditeit van ten minste 66 % met zich brengt, worden voor ieder kind ten laste van minder dan 18 jaar vergoedingen gelijk aan de kinderbijslagen toegekend.

Zij worden enkel verleend, indien de invalide op het ogenblik van het schadegeval, zelfstandig of loonarbeider was in de zin van de wetten van 4 Augustus 1930 en van 10 Juni 1937 inzake kinderbijslagen en indien hij verder geen recht heeft op de bij bovenvermelde wetten voorziene bijslagen.

Hun bedrag is gelijk aan de kinderbijslagen die, volgens de in het kader van ieder van de voornoemde wetten voorziene tarieven, zouden verschuldigd zijn.

De verhogingen worden uitgekeerd ten laste van de Staat en door toedoen van het Nationaal Kinderfonds of van de Nationale Onderlinge Kas voor Kinderbijslagen.

ART. 9.

De gevolgen van kwetsuren, ziekten of gebrekkigheden, die erkend zijn als vallende onder de toepassing van deze wet, moeten geraamd worden per aangetast lidmaat, functie of physiologisch stelsel, en zulks overeenkomstig de specificaties die toepasselijk zijn op de beneficianten van de wet op de « herstelpensioenen », vervat in de Belgische officiële schaal van invaliditeit.

Bij de schatting van deze invaliditeit, dienen de krachten de Belgische officiële schaal van invaliditeit bepaalde percentages verminderd met de bedragen die, in hetzelfde lidmaat dezelfde functie of hetzelfde physiologisch stelsel die aangetast zijn, voortvloeien uit naverschijnselen die te wijten zijn aan vreemde, vroegere, gelijktijdige of latere factoren ten aanzien van het oorlogsfeit dat de verzoeker laat gelden.

Bij meerdere gebrekkigheden wordt het invaliditeitsbedrag integraal verleend voor de zwaarste gebrekkigheid, met dien verstande dat de andere bedragen berekend worden in verhouding tot de blijvende validiteit.

De invaliditeit wordt eventueel afgerond tot het onmiddellijk hoger veelvoud van 5, op voorwaarde dat zij het vergoedbare minimum 10 % bereikt.

In geval het recht op de bij deze wet voorzien pensioen wegens een andere kwaal gecumuleerd wordt met het recht op een militair of burgerlijk invaliditeitspensioen, ten laste van de Staat, wordt de totale graad van invaliditeit berekend overeenkomstig de bepalingen van dit artikel, met dien verstande dat de gebrekkigheden gerangschikt worden in de afnemende orde van hun belangrijkheid.

De graad van invaliditeit die voor het bepalen van het pensioen moet worden in aanmerking genomen, wordt

de ce calcul, les taux d'invalidité de l'autre ou des autres pensions qui restent intangibles.

ART. 10.

§ 1. — Sauf pour ce qui a trait à l'invalidité reconnue exclusivement pour cécité, énucléation ou amputation d'un membre, d'un doigt ou d'un orteil, les pensions d'invalidité sont accordées à titre temporaire, à condition d'avoir une durée de 30 jours au moins.

Elles font l'objet, après 5 et 10 ans de la date à laquelle elles ont pris cours, de deux révisions périodiques, qui portent uniquement sur le degré d'invalidité évalué conformément à l'article 9.

§ 2. — Lorsque la pension a pris cours à une date antérieure de plus de 5 ans à celle de l'entrée en vigueur de la présente loi, la première révision périodique a lieu à la date correspondant à celle où la pension a pris cours, mais dans le courant de l'année qui commence au premier jour du quatrième mois qui suit celui au cours duquel a lieu cette entrée en vigueur.

La pension provisoire éventuellement en cours à la date de cette entrée en vigueur est prorogée d'office jusqu'à la révision prémentionnée.

§ 3. — Chaque examen médical périodique doit être effectué par des médecins différents, à l'exclusion de l'expert qui aurait procédé à l'examen lors de la concession d'une pension temporaire ou définitive antérieure.

§ 4. — Après chaque période, la pension peut être soit renouvelée à un taux inférieur, égal ou supérieur au taux primitif, soit être supprimée si le degré d'invalidité n'atteint plus le minimum indemnifiable.

En tout état de cause, à l'expiration du délai de 10 ans de la date à laquelle la première pension temporaire a pris cours, la situation de l'invalidé sera consolidée et la pension temporaire sera convertie en pension définitive si l'invalidité atteint toujours le degré minimum indemnifiable.

§ 5. — Lorsque la pension est accordée pour plusieurs mutilations, impotences ou maladies invoquées à des dates différentes, la révision périodique s'applique séparément aux invalidités invoquées à la même date.

§ 6. — La première pension temporaire, accordée pour 5 ans, peut comporter, le cas échéant, une échelle dégressive ou progressive de degrés d'invalidité à prendre en considération.

Dans ce cas, la pension est supprimée au premier jour du trimestre qui suit la date à laquelle l'invalidité dégressive se réduit à moins de 10 %.

bekomen door van de uitkomst van deze berekening de invaliditeitsbedragen af te trekken van het ander of van de andere pensioenen die onaantastbaar blijven.

ART. 10.

§ 1. — Behalve voor wat betreft de invaliditeit, die uitsluitend erkend werd voor blindheid, uitpelling of afzetting van een lidmaat, een vinger of een teen, worden de invaliditeitspensioenen tijdelijk toegekend, op voorwaarde dat de invaliditeit minstens 30 dagen duurt.

5 en 10 jaar na hun aanvangsdatum maken zij het voorwerp uit van twee periodieke herzieningen, die uitsluitend op de overeenkomstig artikel 9 geschatte invaliditeitsgraad betrekking hebben.

§ 2. — Wanneer het pensioen meer dan 5 jaar vóór het van kracht worden van deze wet een aanvang heeft genomen geschiedt de eerste periodieke herziening op de datum die overeenstemt met die van de aanvang van het pensioen, maar in de loop van het jaar dat begint op de eerste dag van de vierde maand volgend op die waarin dit van kracht worden heeft plaats gehad.

Het voorlopig pensioen dat eventueel op datum van dit van kracht worden liep, wordt ambtshalve tot de voorenvermelde herziening verlengd.

§ 3. — Elk periodiek geneeskundig onderzoek moet door verschillende geneesheren worden verricht, met uitsluiting van de deskundige, die voor de toekenning van een vroeger tijdelijk of definitief pensioen het onderzoek zou hebben gedaan.

§ 4. — Na iedere periode kan het pensioen hetzij tegen een bedrag dat lager is dan, gelijk aan of hoger dan het oorspronkelijk bedrag worden hernieuwd, hetzij worden afgeschaft, indien de invaliditeitsgraad het vergoedbare minimum niet meer bereikt.

In ieder geval wordt, na het verstrijken van de termijn van 10 jaar na de aanvangsdatum van het eerste tijdelijk pensioen de toestand van de invalide geconsolideerd en zal het tijdelijk pensioen in een definitief pensioen worden omgezet, indien de invaliditeit nog steeds de vergoedbare minimumgraad bereikt.

§ 5. — Wanneer het pensioen werd toegekend voor meerdere verminkingen, verlammingen of ziekten die op verschillende data werden ingeroepen, wordt de periodieke herziening afzonderlijk op de op dezelfde datum ingeroepen invaliditeiten toegepast.

§ 6. — Het eerste voor 5 jaar toegekend tijdelijk pensioen kan, bij geval, een stijgende of afnemende schaal van in aanmerking te nemen invaliditeitsgraden omvatten.

In dit geval wordt het pensioen afgeschaft de eerste dag van de termijn die volgt op de datum waarop de afnemende invaliditeit zich tot minder dan 10 % beperkt.

§ 7. — Le Ministre de la Reconstruction a la faculté de ne pas faire procéder à la révision périodique prévue lorsque celle-ci se place moins de 6 mois après la date de l'examen médical que l'intéressé a subi à la suite d'une demande de révision pour aggravation.

Toutefois, la révision prévue à l'expiration de la période de 10 ans de la date à laquelle la pension a pris cours doit toujours avoir lieu.

ART. 11.

§ 1er. — a) Les mutilés ou impotents qui se trouvent dans l'impossibilité d'accomplir seuls certains actes essentiels de la vie, obtiennent en sus de la pension d'invalidité proprement dite, une indemnité spéciale pour l'aide d'une tierce personne et dont le taux maximum est fixé à 75 % du montant de la pension qui résulte, pour une invalidité de 100 % du calcul prévu à l'article 8, paragraphes 1 et 2.

Cette indemnité spéciale est attribuée conformément aux spécifications rangées en 5 catégories par le barème officiel belge des invalidités.

Le montant en est fixé comme suit, par référence au taux maximum fixé comme il est dit ci-dessus :

1re catégorie : de 1/6 à 2/6 ;

2e catégorie : de 2/6 à 3/6 ;

3e catégorie : de 3/6 à 4/6 ;

4e catégorie : de 4/6 à 5/6 ;

5e catégorie : de 5/6 à 6/6.

Le montant est ramené au multiple de 4 immédiatement inférieur.

b) Les invalides pour aliénation mentale indemnisés au taux de 100 % et non internés dans un établissement, peuvent obtenir une indemnité spéciale pour l'aide d'une tierce personne, selon les distinctions établies en a).

Il en est de même pour les invalides atteints de maladies entraînant une invalidité totale indemnisable de 100 % et qui, de ce chef, doivent garder la chambre ou le lit de façon permanente.

§ 2. — Les amputés dont l'invalidité a été retenue en vertu des n°s 71 à 76 et 216 à 221 du Barème officiel belge des invalidités, obtiennent, en sus de la pension d'invalidité proprement dite, une « indemnité pour amputation », dont le montant annuel fixe, proportionnel au degré d'invalidité qui est attribué à leur amputation pour application au tableau I annexé à la loi du 5 mai 1936, est indiqué ci-après :

§ 7. — De Minister van Wederopbouw heeft het recht tot de voorzienen periodieke herziening niet te laten overgaan, wanneer deze minder dan 6 maand na het geneeskundig onderzoek moet geschieden dat de belanghebbende als gevolg op een eis tot herziening wegens verzwaring heeft ondergaan.

Nochtans moet de herziening, voorzien na het verstrijken van de periode van 10 jaar na de aanvang van het pensioen, altijd geschieden.

ART. 11.

§ 1. — a) De gebrekkigen of lammen, die in de onmogelijkheid verkeren alleen sommige essentiële daden te stellen, bekomen benevens het eigenlijk invaliditeitspensioen, een bijzondere vergoeding voor de hulp van een derde persoon. Het maximum bedrag daarvan wordt op 75 % van het pensioensbedrag, dat voor een invaliditeit van 100 % voortspuit uit de bij artikel 8, §§ 1 en 2 voorziene berekening, vastgesteld.

Deze speciale vergoeding wordt toegekend overeenkomstig de door de Belgische officiële schaal van invaliditeit in vijf categorieën gerangschikte specificaties.

Het bedrag ervan wordt als volgt vastgesteld, met verwijzing naar het maximum bedrag, zoals dit hierboven bepaald wordt :

1ste categorie : van 1/6 tot 2/6 ;

2de categorie : van 2/6 tot 3/6 ;

3de categorie : van 3/6 tot 4/6 ;

4de categorie : van 4/6 tot 5/6 ;

5de categorie : van 5/6 tot 6/6.

Het bedrag wordt herleid tot het onmiddellijk lager veelvoud van 4.

b) De invaliden, wegens geesteszwakte, die vergoed worden tegen 100 % en niet in een speciaal gesticht opgenomen zijn, kunnen een bijzondere vergoeding voor de hulp van derde personen bekomen, volgens het in a) bepaalde onderscheid.

Hetzelfde geldt voor de invaliden die aangestast zijn door ziekten welke een totale vergoedbare invaliditeit van 100 % met zich brengen en die daardoor voortdurend de kamer of het bed moeten houden.

§ 2. — De geamputeerden wier invaliditeit krachtens de nummers 71 tot 76 en 216 tot 221 van de officiële Belgische schaal van invaliditeit weerhouden werd, bekomen, benevens het eigenlijk invaliditeitspensioen een « amputatievergoeding », waarvan het vast jaarlijks bedrag, in verhouding tot de invaliditeitsgraad die voor hun amputatie verleend wordt bij toepassing van tabel I die bij de wet van 5 Mei 1936 gevoegd is, hieronder aangegeven wordt :

Degré d'invalidité retenu en vertu d'un des numéros précités	Montant de l'indemnité
90	fr. 7.000
85	fr. 6.000
80	fr. 4.000

§ 3. — Les grands invalides mutilés à 100 % d'invalidité ont droit à une indemnité de 8.000 à 20.000 francs suivant le tableau ci-après :

Numéros du barème officiel belge des invalidités	Nature de la mutilation due à une blessure de guerre ou un accident	Montant de l'indemnité
5, 7, 8	Défiguration (sans cécité).	8.000
309, 310	Amputations : perte totale de deux membres ou d'un membre et d'un pied ou d'une main.	9.600
311 a	Perte totale des mains ou des avant-bras.	11.200
311 b	Perte d'un bras et d'un avant- bras.	12.000
311 d	Désarticulation des deux épaules.	16.000
312	Perte des deux pieds.	8.000
313, 314	Perte des deux membres inférieurs à des niveaux divers.	8.800
315	Perte des cinq doigts de chaque main.	9.600
316	Perte de quatre doigts de chaque main.	6.400
	Perte de trois membres.	16.000
	Perte de quatre membres.	20.000

Pour le calcul de l'indemnité à allouer en cas d'amputation double à des niveaux différents ou d'amputation combinée d'un membre supérieur avec un membre inférieur, une moyenne entre les indemnités allouées à chaque amputation double sera établie.

Paralysies :

Quadruplégie	fr. 16.000
Paraplégie et hémiplegie	8.000
723, 728 — Cécité	20.000

§ 4. — Dans le cas où le requérant, déjà invalide au taux maximum de 100 % est atteint d'affections donnant droit aux indemnités spéciales prévues par le présent article, ces indemnités lui seront néanmoins accordées.

Graad van invaliditeit weehouden krachtens één der voornoemde nummers	Bedrag van de vergoeding
90	fr. 7.000
85	fr. 6.000
80	fr. 4.000

§ 3. — Verminkte zwaar-invaliden, met 100 % invaliditeit, hebben recht op een vergoeding van 8.000 à 20.000 frank volgens onderstaande tabel :

Nummers van de officiële Belgische schaal van invaliditeit	Aard van de verminking te wijten aan oorlogskwetsuur of aan een ongeval	Bedrag van de vergoeding
5, 7, 8	Verminking van het gelaat (zonder blindheid).	8.000
309, 310	Afzettingen : totaal verlies van twee ledematen of van één lid- maat en van één voet of één hand.	9.600
311 a	Totaal verlies van de handen of van de voorarmen.	11.200
311 b	Verlies van één arm en van één voorarm.	12.000
311 d	Ontwrichting van beide schou- ders.	16.000
312	Verlies van beide voeten.	8.000
313, 314	Verlies van beide onderste lede- maten op verschillende hoogte.	8.800
315	Verlies van vijf vingers aan elke hand.	9.600
316	Verlies van vier vingers aan elke hand.	6.400
	Verlies van drie ledematen.	16.000
	Verlies van vier ledematen.	20.000

Voor de berekening van de vergoeding die moet toegekend worden bij dubbele afzetting op verschillende hoogten of bij gecombineerde afzetting van een lager met een hoger lidmaat, wordt een gemiddelde vastgesteld tussen de bij elke dubbele afzetting verleende vergoeding.

Verlamming :

Quadruplegie	fr. 16.000
Paraplegie en hemiplegie	8.000
723, 728 — Blindheid	20.000

§ 4. — Wanneer de verzoeker reeds voor het maximum van 100 % invalide en daarbij nog aangetast is door kwalen die recht geven op de speciale vergoedingen bij dit artikel voorzien, worden deze vergoedingen hem niettemin toegekend.

ART. 12.

Les personnes bénéficiant des indemnités prévues à l'article 11 seront soumises obligatoirement et sous peine de perdre le bénéfice des dites indemnités à une rééducation médicale et professionnelle aux frais de l'Etat et sous le contrôle du Ministre de la Reconstruction.

Les modalités d'application de la présente disposition seront réglées par arrêté royal.

Les dispositions du présent article pourront être étendues par arrêté royal à d'autres catégories de mutilation.

ART. 13.

Les pensions d'invalidité prennent cours le premier jour du mois où la demande a été introduite.

En aucun cas, la pension ne peut prendre cours avant la date du fait dommageable.

CHAPITRE III.

Des pensions d'ayants droit.

ART. 14.

Sont considérés comme ayants droit des victimes civiles décédées des suites de faits de guerre, prévus à l'article 2 :

1° Les veuves non séparées de corps à la requête du conjoint, pourvu que le mariage soit antérieur au fait de guerre;

2° Les veufs, dans les mêmes conditions, mais atteints en outre, avant le fait de guerre, d'une infirmité les mettant dans l'impossibilité permanente de pourvoir à leur subsistance;

3° Pour autant qu'ils aient été conçus antérieurement au fait de guerre, les orphelins enfants légitimes et légitimés, naturels reconnus, naturels non reconnus dont le nom de la mère victime est repris dans l'acte de naissance, naturels non reconnus à qui la victime avait été condamnée à payer une pension annuelle en vertu de l'article 340b du Code Civil.

Toutefois aucun titre ne peut exister pour l'enfant né plus de 300 jours après la dissolution du mariage ou s'il est établi que, pendant le temps qui a couru depuis le 300e jour jusqu'au 180e jour avant la naissance de cet enfant, le mari, soit pour cause d'éloignement, soit par effet de quelque accident, a été dans l'impossibilité de cohabiter avec sa femme;

ART. 12.

De personen die de bij artikel 11 voorziene vergoedingen genieten, zullen verplicht zijn, op straf van het voordeel van voormelde vergoeding te verliezen, een medische en professionnelle heropleiding te ondergaan, op kosten van de Staat en onder toezicht van het Ministerie van Wederopbouw.

De toepassingsmodaliteiten van deze bepaling worden bij Koninklijk besluit geregeld.

De bepalingen van dit artikel kunnen bij Koninklijk besluit tot andere categorieën van mutilering uitgebreid worden.

ART. 13.

De invaliditeitspensioenen nemen een aanvang op de eerste dag van de maand, tijdens dewelke de aanvraag ingediend werd.

Het pensioen mag in generlei geval een aanvang nemen vóór de datum van het schadelijk feit.

HOOFDSTUK III.

Pensioenen der rechthebbenden.

ART. 14.

Worden beschouwd als rechthebbenden der burgerlijke slachtoffers die overleden zijn wegens oorlogsfeiten bij artikel 2 voorzien :

1° De weduwen die niet van tafel en bed gescheiden zijn op aanvraag van de echtgenoot, op voorwaarde dat het huwelijk vóór het oorlogsfeit gesloten werd;

2° De weduwnaars, onder dezelfde voorwaarden, maar bovendien voor het oorlogsfeit aangetast door een gebrektheid die hen voortdurend in de onmogelijkheid stelt in hun onderhoud te voorzien;

3° Voor zover zij vóór het oorlogsfeit verwekt werden, de wezen, wettige en gewettigde kinderen, de erkende buiten echtelijke kinderen, de niet-erkende buitenechtelijke kinderen van wie de naam van de moeder-slachtoffer in de geboorteakte opgenomen werd, de niet-erkende buitenechtelijke kinderen, aan wie het slachtoffer bij de veroordeling een jaarlijks onderhoudsgeld moest betalen krachtens artikel 340b van het Burgerlijk Wetboek.

Er kan echter geen enkel recht bestaan voor het kind dat meer dan 300 dagen na de ontbinding van het huwelijk wordt geboren, of indien bewezen is, dat de echtgenoot gedurende het tijdbestek dat gaat van de 300ste tot de 180ste dag vóór de geboorte van dit kind, hetzij door verwijdering, hetzij door om het even welk toeval in de onmogelijkheid verkeerde met zijn vrouw samen te wonen;

4° Les ascendants, dans les conditions fixées à l'article 17;

5° Les frères et sœurs âgés de moins de 16 ans, orphelins de père et mère et dont la victime était le soutien.

ART. 15.

§ 1. — Les pensions de veufs ou de veuves sont fixées au montant de la base annuelle prévue à l'article 8 affectée de la tension 16,5. Le résultat obtenu est ramené au multiple de 10 immédiatement inférieur, compte non tenu des fractions de francs.

Toutefois, hors le cas de la victime tuée par le fait dommageable ou décédée des suites de blessures, de traumatisme ou d'accident dans les 5 ans du fait dommageable, la pension peut être réduite d'un quart ou de la moitié lorsqu'il résulte des faits de la cause que les facteurs étrangers sont intervenus pour un quart ou pour la moitié dans les causes réelles du décès; la pension sera notamment réduite dans ces proportions lorsque le décès a lieu respectivement 15 et 25 ans après le fait dommageable.

§ 2. — Le montant de la pension calculé comme est dit ci-dessus est augmenté de 60 % aux mêmes conditions que celles visées à l'article 8, § 2, 1° de la présente loi, les 3 derniers alinéas du même paragraphe de l'article 8 sont d'application.

§ 3. — Les veufs ou veuves qui contractent un nouveau mariage perdent définitivement le bénéfice de leur pension.

Il en est de même en cas de concubinage notoire mais sur décision de la Commission d'Appel.

ART. 16.

§ 1. — Les orphelins prévus au 3° de l'article 14 sont censés remplir les conditions voulues pour que les articles 50bis et 56bis de la loi du 4 août 1930 leur soient appliqués. S'ils ne donnent pas droit par ailleurs aux allocations familiales prévues par l'une de ces dispositions, ils pourront y prétendre jusqu'à l'âge de 18 ans, à l'intervention de la Caisse Nationale de Compensation pour Allocations Familiales, et à charge de l'Etat.

Les crédits nécessaires pour désintéresser la Caisse Nationale seront prélevés sur les crédits inscrits au budget ordinaire des Pensions.

Lorsque parmi les enfants d'un même lit, il existe conjointement des enfants qui tombent sous l'application de l'article 14 et des enfants conçus après le fait dommageable, le Ministre de la Reconstruction peut, par dérogation aux dispositions de l'article 14 prémentionné, reconnaître à ces derniers la qualité d'enfant de victime de la guerre au sens du présent article, avec bénéfice des avantages que cette qualité comporte.

4° De ascendenten onder de voorwaarden vastgesteld bij artikel 17;

5° De broeders en zusters van minder dan 16 jaar oud die hele wezen zijn, en van wie het slachtoffer de steun was.

ART. 15.

§ 1. — De pensioenen van de weduwnaren of weduwen worden vastgesteld ten bedrage van de jaarlijkse basis voorzien bij artikel 8, verhoogd met de spanning 16,5. De uitkomst wordt teruggebracht op het onmiddellijk lagere veelvoud van 10. Er wordt geen rekening gehouden met de delen van de frank.

Nochtans, buiten het geval waarin het slachtoffer door het schadelijk feit gedood of ten gevolge van kwetsuren, traumatisme of van een ongeval binnen de 5 jaar na het schadegeval overleden is, kan het pensioen met 1/4 of met de helft verminderd worden, wanneer uit de feiten blijkt dat vreemde factoren voor 1/4 of voor de helft mede oorzaak zijn van het overlijden. Het pensioen zal namelijk naar deze verhoudingen verminderd worden, wanneer het overlijden respectievelijk 15 en 25 jaar na het schadegeval heeft plaats gehad.

§ 2. — Het bedrag van het pensioen, berekend zoals hierboven werd bepaald, wordt met 60 % verhoogd, onder dezelfde voorwaarden als deze bedoeld in artikel 8, § 2, 1° van deze wet; de laatste 3 alinea's van dezelfde paragraaf van artikel 8 zijn van toepassing.

§ 3. — De weduwnaren of weduwen die een nieuw huwelijk aangaan verliezen definitief het recht op een pensioen.

Hetzelfde geldt in geval van kennelijk concubinaat, maar bij beslissing van de Commissie van Beroep.

ART. 16.

§ 1. — De in 3° van artikel 14 bedoelde wezen worden geacht de gewenste voorwaarden te vervullen opdat de artikelen 50bis en 56bis van de wet van 4 Augustus 1930 op hen zouden toegepast worden. Overigens, indien zij geen recht geven op de kinderbijslagen voorzien bij één van deze bepalingen, kunnen zij tot hun 18° jaar er op aanspraak maken, door tussenkomst van het Nationaal Kinderfonds en ten laste van de Staat.

De nodige kredieten tot schadeloosstelling van het Nationaal Kinderfonds worden voorafgenomen uit de op de gewone Begroting der pensioenen ingeschreven kredieten.

Wanneer er onder de kinderen uit éénzelfde bed, terzelfdertijd kinderen zijn die onder toepassing vallen van artikel 14 en kinderen die na het schadelijk feit werden verwekt, kan de Minister van Wederopbouw, in afwijking van de bepalingen van artikel 14 voornoemd, aan deze laatsten de hoedanigheid van kind van een oorlogsslachtoffer in de zin van dit artikel toekennen, met genot van de voordelen aan deze hoedanigheid verbonden.

§ 2. — S'ils sont orphelins de père et de mère ou dans les cas de survie de la mère divorcée ou séparée de corps à la requête du mari ou dans les cas donnant lieu à l'application de l'article 15, § 3, les enfants visés au 3° de l'article 14 obtiennent ensemble indépendamment des allocations familiales prévues au § 1er, une pension calculée sur la base annuelle prévue à l'article 8, § 1er, et affectée de la tension 20. Le résultat est ramené au multiple de 10 immédiatement inférieur, compte non tenu des fractions de francs.

Cette pension est payée jusqu'à ce que le plus jeune des enfants ait atteint l'âge de 21 ans.

§ 3. — Les pensions d'orphelins sont affectées, le cas échéant et dans les mêmes conditions que les pensions de veuves, des réductions prévues à l'article 15, § 1er.

§ 4. — Lorsque le défunt laisse, en outre, des enfants d'un premier lit, ou des enfants naturels visés au 3° de l'article 14, la pension prévue au § 2, 1er alinéa du présent article se répartit par tête.

Les allocations familiales prévues au § 1er du présent article sont accordées en tenant compte de tous les enfants âgés de moins de 18 ans sans distinguer s'ils sont légitimes ou naturels, d'un précédent mariage ou non.

§ 5. — Les limites d'âges fixées aux §§ 1er et 2 disparaissent pour l'enfant physiquement incapable, dès avant cet âge, de pourvoir à sa subsistance.

ART. 17.

§ 1er. — Les pensions d'ascendants ne sont accordées que dans le cas où le revenu global envisagé pour l'assiette de l'impôt complémentaire personnel au nom du bénéficiaire ou de son conjoint, n'excède pas, pour l'exercice fiscal qui précède l'année de la demande, le minimum exonéré de cet impôt et pour autant qu'il soit satisfait à l'une des conditions suivantes :

a) avoir bénéficié d'une pension alimentaire versée par la victime;

b) avoir, sauf en raison de circonstances de guerre, habité sous le même toit que la victime, celle-ci n'ayant ni conjoint, ni enfant et ayant exercé une activité professionnelle utile.

Lorsque la demande a été introduite antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente loi, les revenus à prendre en considération seront ceux afférents à l'exercice fiscal précédant l'année de la publication de la loi.

Les revenus seront révisés tous les 5 ans d'après les modalités à déterminer par arrêté royal.

§ 2. — Les ascendants pourront toutefois se faire reconnaître un droit à la pension, s'ils ne se trouvent pas dans

§ 2. — Indien ze hele wezen zijn of ingeval de moeder overblijft maar gescheiden is of gescheiden leeft van tafel en bed op rekwest van de echtgenoot, of in de gevallen die aanleiding geven tot toepassing van artikel 15, § 3, bekomen de kinderen bedoeld onder 3° van artikel 14 te samen, onafhankelijk van de kinderbijslagen voorzien in § 1, één pensioen, berekend op de jaarlijkse basis, voorzien bij artikel 8, § 1, en vermeerderd met de spanning 20. De uitkomst wordt teruggebracht op het onmiddellijk lagere veelvoud van 10. Er wordt geen rekening gehouden met de delen van de frank.

Dit pensioen wordt betaald totdat het jongste kind 21 jaar oud is.

§ 3. — Op de wezenpensioenen worden, bij geval en onder dezelfde voorwaarden als bij de weduwenpensioenen de bij artikel 15, § 1, voorziene verminderingen toegepast.

§ 4. — Indien de overledene bovendien kinderen uit het eerste bed nalaat of natuurlijke kinderen, bedoeld onder 3° van artikel 14, wordt het pensioen voorzien bij § 2, 1ste alinea van dit artikel, verdeeld per hoofd.

De kinderbijslagen voorzien bij de eerste paragraaf van dit artikel worden toegestaan, rekening houdend met al de kinderen beneden de 18 jaar, zonder onderscheid te maken tussen wettige en natuurlijke kinderen, kinderen uit een vorig huwelijk of niet.

§ 5. — De ouderdomsgrenzen, vastgesteld bij §§ 1 en 2, vallen weg voor het kind dat vóór die ouderdom fysisch onbekwaam is in zijn onderhoud te voorzien.

ART. 17.

§ 1. — De pensioenen van de ascendenten worden slechts toegekend in geval het globaal inkomen, dat als heffingsgrondslag wordt in aanmerking genomen voor de aanvullende personele belasting op naam van de beneficiant of van zijn echtgenoot, het van deze belasting vrijgestelde minimum niet overschrijdt voor het fiscaal dienstjaar dat het jaar van de aanvraag voorafgaat en voor zover aan een van de volgende voorwaarden wordt voldaan :

a) genoten hebben van een door het slachtoffer gestort alimentatiegeld;

b) behalve wegens oorlogsomstandigheden, onder hetzelfde dak gewoond hebben met het slachtoffer dat noch echtgenoot noch kind had en dat een nuttige beroepsdrijvigheid uitoefende.

Wanneer de aanvraag vóór het van kracht worden van deze wet werd ingediend, worden de inkomsten van het fiscaal dienstjaar, dat het jaar van het bekendmaken van de wet voorafgaat, in aanmerking genomen.

Om de 5 jaar worden de inkomsten herzien volgens de bij Koninklijk besluit te bepalen modaliteiten.

§ 2. — De ascendenten zullen zich nochtans een recht op pensioen kunnen laten toekennen, indien zij de voor-

les conditions prévues au § 1er; mais la jouissance de cette pension ne sera, dans ce cas, accordée par décision éventuellement postérieure rendue à l'initiative de l'intéressé, que pour autant :

a) qu'il soit dans le besoin, au sens de l'article 205 du Code Civil;

b) qu'il n'ait aucun parent ou allié à qui il puisse utilement intenter l'action alimentaire prévue par les articles 205 et 206 du Code Civil;

c) que la victime eut été apte à exercer une activité professionnelle lucrative au moment où il est statué.

§ 3. — Les pensions mentionnées aux paragraphes précédents sont fixées suivant les taux ci-après. Ces taux seront affectés d'un coefficient à fixer par arrêté royal :

1. — pour le père et la mère conjointement ou le grand-père et la grand-mère conjointement; en cas de décès du père ou du grand-père, la pension accordée aux époux conjointement est reversée d'office à la mère ou à la grand-mère. Pour la mère ou la grand-mère seule, en cas d'abstention, d'abandon ou de désistement du père ou du grand-père. Pour la mère ou la grand-mère, veuve, divorcée ou non mariée, unique bénéficiaire : 3.800 francs;

2. — pour le père ou le grand-père unique bénéficiaire. Pour la mère ou la grand-mère remariée : 1.900 francs.

§ 4. — Les droits des ascendants sont acquis à la personne qui justifie avoir, pendant 5 ans au moins, recueilli, élevé et entretenu la victime avant que celle-ci n'ait atteint l'âge de 18 ans.

ART. 18.

§ 1. — Les pensions de frères et sœurs sont fixées à 1/10 de la pension prévue à l'article 8 pour l'invalidité 100 %.

Le cas échéant il est fait application du 2e alinéa du paragraphe premier de l'article 15.

Ces pensions sont éventuellement majorées dans les conditions prévues au § 2 de l'article 15.

§ 2. — Les pensions et éventuelles majorations prévues ci-dessus cessent lorsque l'enfant a accompli sa 16e année et ne peuvent pas se cumuler avec une pension d'orphelin.

ART. 19.

La date de prise de cours des pensions d'ayants droit est fixée conformément aux dispositions de l'article 13 de la présente loi.

Toutefois, si la victime a touché une pension d'invalidité pour le trimestre au cours duquel s'est produit son décès,

waarden, voorzien bij paragraaf 1 niet vervullen; het genot van dit pensioen zal in dit geval slechts toegestaan worden door een eventuele later beslissing, getroffen op initiatief van de belanghebbende, voor zover :

a) hij in nood is in de zin van artikel 205 van het Burgerlijk Wetboek;

b) hij geen bloed- of aanverwant heeft, tegen wie hij met goed gevolg een alimentatievordering voorzien bij artikelen 205 en 206 van het Burgerlijk Wetboek kan inspannen;

c) het slachtoffer bekwaam was om een winstgevende beroepsbedrijvigheid uit te oefenen op het ogenblik waarop er beslist wordt.

§ 3. — De in de voorafgaande paragrafen vermelde pensioenen worden volgens de hiernavolgende bedragen vastgesteld. Deze bedragen worden met een bij Koninklijk besluit te bepalen coëfficiënt vermeerderd :

1. — voor de vader en de moeder gezamenlijk of de grootvader en de grootmoeder gezamenlijk; in geval van overlijden van de vader of de grootvader wordt het pensioen dat aan de echtgenoten gezamenlijk werd toegerekend, ambtshalve op de moeder of de grootmoeder overgedragen. Voor de moeder of de grootmoeder alleen, in geval van onthouding, overlating of afstand van de vader of de grootvader. Voor de moeder of de grootmoeder, weduwe, gescheiden of ongehuwd, enig beneficiant : 3.800 fr.

2. — voor de vader of de grootvader, enig beneficiant. Voor de hertrouwde moeder of grootmoeder : 1.900 frank.

§ 4. — De rechten der ascendenten worden verworven door de persoon, die bewijst gedurende ten minste 5 jaar het slachtoffer te hebben opgenomen, opgevoed en onderhouden, voor dat dit laatste de leeftijd van 18 jaar had bereikt.

ART. 18.

§ 1. — De pensioenen van broeders en zusters zijn vastgesteld op 1/10 van het pensioen voorzien bij artikel 8, voor de invaliden 100 %.

Bij geval wordt de tweede alinea van de eerste paragraaf van artikel 15 toegepast.

Deze pensioenen worden eventueel verhoogd onder de voorwaarden voorzien bij § 2 van artikel 15.

§ 2. — De pensioenen en eventuele verhogingen; hierboven voorzien, nemen een einde, wanneer het kind ten volle 16 jaar oud is en kunnen niet met een wezenpensioen gecumuleerd worden.

ART. 19.

De aanvangsdatum van de pensioenen der rechthebbenden wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 13 van deze wet.

Nochtans, indien het slachtoffer een invaliditeitspensioen heeft gekregen voor het kwartaal tijdens hetwelk hij over-

la pension ne peut prendre cours avant le premier jour du trimestre suivant.

Sauf pour les allocations familiales, prévues au paragraphe premier de l'article 16, les pensions d'ayants droit sont majorées de 10 % lorsque la victime décédée a été reconnue déporté ou réfractaire au sens des arrêtés-lois du 24 décembre 1946, organisant le Statut des résistants civils et des réfractaires et celui des déportés pour le travail obligatoire de la guerre 1940-1945.

Toutefois, cette majoration ne sera accordée que si le décès résulte uniquement de la déportation ou du réfractariat au sens des arrêtés-lois précités.

CHAPITRE IV.

De la Procédure.

SECTION I.

De l'introduction des demandes.

ART. 20.

La demande de pension au titre de victime civile de la guerre ou ayants droit doit être introduite, sous peine de forclusion, dans un délai de cinq ans à dater de la promulgation de la présente loi.

Si le fait dommageable est postérieur à cette promulgation la demande peut être introduite endéans les 12 mois à dater de ce fait.

S'il y a lieu à reprise d'instance, la demande doit être introduite dans les 12 mois à compter du décès du requérant.

La Commission d'Appel peut, par une décision motivée, relever le requérant de cette forclusion s'il est établi que l'inobservation des délais est due à une cause indépendante de sa volonté.

Toutefois sont considérées comme valables sans condition de délai, les demandes introduites avant l'entrée en vigueur de la présente loi dans les formes prévues par les arrêtés des secrétaires généraux en date des 20 septembre 1940 et 20 mai 1941, arrêtés maintenus provisoirement en vigueur en vertu des arrêtés-lois des 5 mai 1944 et 19 septembre 1945 et de la loi du 1er avril 1948.

Sont également prises en considération les demandes qui, pour le même fait dommageable, sont déjà introduites à l'Administration des Pensions Militaires ou au Service d'Aide Gouvernementale dépendant du Ministère de la Reconstruction.

leden is, mag het pensioen niet aanvangen vóór de eerste dag van het volgende kwartaal.

Behalve voor de kinderbijslagen, voorzien in de eerste paragraaf van artikel 16, worden de pensioenen der rechthebbers met 10 % verhoogd, wanneer het overleden slachtoffer als weggevoerde of werkweigeraar werd erkend, in de zin van de besluitwetten van 24 December 1946, houdende inrichting van het Statuut der burgerlijke weerstanders en werkweigeraars en van dat der weggevoerden voor verplichte tewerkstelling van de oorlog 1940-1945.

Deze verhoging echter wordt slechts toegekend, wanneer het overlijden uitsluitend uit de wegvoering of de werkweigeraarschap voortspuit in de zin van voornoemde besluitwetten.

HOOFDSTUK IV.

De Procedure.

SECTIE I.

Het indienen der aanvragen.

ART. 20.

De pensioenaanvragen ten titel van burgerlijk oorlogsslachtoffer of van rechthebbenden, moet, op straf van uitsluiting, ingediend worden binnen de vijf jaar te rekenen van de dag van de uitvaardiging van deze wet.

Indien het schadelijk feit na deze uitvaardiging geschiedt, mag de aanvraag ingediend worden binnen de twaalf maand, te rekenen van de datum van dit feit.

Indien er aanleiding toe bestaat het geding te hervatten, moet de aanvraag ingediend worden binnen de twaalf maand te rekenen van het oogenblik van overlijden van de verzoeker.

De Commissie van Beroep kan door een gemotiveerde beslissing, de verzoeker van deze uitsluiting ontheffen, indien het bewezen is dat de niet inachtneming van de termijnen te wijten is aan een reden, onafhankelijk van zijn wil.

Nochtans worden de aanvragen beschouwd als zijnde geldig zonder voorwaarde van termijn, als ze ingediend werden vóór het van kracht worden van deze wet in de vormen, voorzien bij de besluiten van de secretarissen-generaal, dd. 20 September 1940 en 20 Mei 1941; deze besluiten zijn voorlopig van kracht gebleven krachtens de besluitwetten van 5 Mei 1944 en 19 September 1945 en de wet van 1 April 1948.

De aanvragen die voor hetzelfde schadelijk feit reeds bij het Bestuur der Militaire Pensioenen of bij de Dienst Regeringshulp ahangend van het Ministerie van Wederopbouw werden ingediend, worden eveneens in aanmerking genomen.

ART. 21.

Les demandes dûment signées par la victime de dommages ou ses ayants droit, par l'un de ses héritiers s'il y a reprise d'instance, doivent être adressées par lettre recommandée au Ministère de la Reconstruction, Service des Pensions aux Victimes Civiles.

Elles contiennent l'indication précise du fait dommageable, du lieu, de l'époque et des circonstances dans lesquelles il s'est produit et sont accompagnées de toutes les pièces justificatives. Si le réclamant réside à l'étranger, il fera élection de domicile en Belgique.

SECTION II.

De l'instruction des demandes.

ART. 22.

Les dossiers d'invalides sont instruits par un Commissaire de l'Etat qui, chaque fois que la cause paraît fondée en droit, soumet d'office le requérant à une expertise médicale par les soins du Ministère de la Santé Publique (Office médico-légal).

Si la cause apparaît, dès l'origine, comme non fondée en droit, le Commissaire de l'Etat prend la décision sans recourir à l'expertise de l'Office médico-légal.

L'office médico-légal fixe l'origine pathologique, la relation scientifique de causalité, le degré et la durée de l'invalidité.

Le Commissaire de l'Etat prend des décisions dûment motivées et fixe éventuellement le degré total d'invalidité à attribuer en se basant sur le rapport d'expertise médicale.

La décision du Commissaire de l'Etat, sanctionnée par le Commissaire Principal ou le Commissaire de l'Etat qu'il délègue à cet effet, propose l'octroi de la pension ou rejette la demande.

Toute décision est notifiée, par lettre recommandée, à l'intéressé.

Il peut être appelé par l'intéressé dans un délai de 60 jours, après notification.

Le recours, dûment motivé, est porté par un Commissaire de l'Etat rapporteur devant la Commission d'Appel, éventuellement après conclusions de l'Office médico-légal. La Commission d'Appel entend le requérant dans ses moyens et statue en dernier ressort.

Les décisions, régulièrement prises par le Commissaire de l'Etat ou par la Commission d'Appel, servent de base à l'arrêté de collation que prend le Ministre de la Reconstruction.

En cas de contestation de la Cour des Comptes, il peut être fait usage de la procédure prévue à l'article 28.

ART. 21.

De aanvragen, behoorlijk ondertekend door het slachtoffer dat de schade opliep, of zijn rechthebbenden, of door een van zijn erfgenamen in geval van gedinghervatting, moeten per aangetekende brief tot het Ministerie van Wederopbouw, Dienst der Pensioenen voor Burgerlijke Slachtoffers, gericht worden.

De aanvragen moeten een nauwkeurige aanduiding opgeven van het schadelijk feit, de plaats, het tijdstip en de omstandigheden waaronder het is voorgevallen en moeten vergezeld zijn van al de bewijsstukken. Indien de eiser in het buitenland verblijft, zal hij een woonplaats in België kiezen.

SECTIE II.

Het onderzoek der aanvragen.

ART. 22.

De dossiers der invaliden worden door een Staatscommissaris onderzocht, die, telkens als de zaak in rechte grond blijkt, de verzoeker ambtshalve aan een geneeskundig onderzoek onderwerpt, door de zorgen van het Ministerie van Volksgezondheid (Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst).

Wanneer de zaak van het begin af niet in rechte grond blijkt te wezen, treft de Staatscommissaris zijn beslissing zonder beroep te doen op het onderzoek van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst.

De Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst stelt de pathologische oorsprong, de wetenschappelijke causaliteitsbetrekking de graad en de duur van de invaliditeit vast.

De Staatscommissaris treft behoorlijk gemotiveerde beslissingen en stelt eventueel de toe te kennen totale invaliditeitsgraad vast, steunend op het rapport van het geneeskundig onderzoek.

In de beslissing van de Staatscommissaris, bekrachtigd door de Hoofdstaatscommissaris of de Staatscommissaris die hij daartoe afvaardigt, wordt de toekenning van het pensioen voorgesteld of de aanvraag verworpen.

Elke beslissing wordt per aangetekend schrijven aan de betrokkene betekend.

Deze kan er tegen beroep instellen, binnen de 60 dagen na de betekening.

Het behoorlijk gemotiveerde verhaal wordt door een Staatscommissarisverslaggever voor de Commissie van Beroep gebracht, eventueel na besluiten van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst. De Commissie van Beroep hoort de verzoeker in zijn middelen en doet in laatste aanleg uitspraak.

De door de Staatscommissaris of door de Commissie van Beroep regelmatig getroffen beslissingen, dienen tot basis van het besluit tot toekenning van de Minister van Wederopbouw.

In geval van betwisting door het Rekenhof, mag de bij artikel 28 voorziene procedure aangewend worden.

ART. 23.

Les demandes formulées par les ayants droit d'une victime décédée sont instruites conformément à l'article précédent.

Lorsqu'il résulte à suffisance du dossier que les titres à la pension sont certains, le Ministre de la Reconstruction prend immédiatement l'arrêté de collation.

ART. 24.

La Commission d'Appel prévue à l'article 22 est présidée par un magistrat à la Cour d'Appel, effectif ou honoraire, et divisée en Chambres suivant les besoins.

Chaque Chambre est présidée par un magistrat effectif, honoraire ou suppléant et composée d'un Commissaire de l'Etat, d'un médecin désigné par le Ministre de la Reconstruction et de deux membres des associations représentatives de victimes civiles de la guerre, dont un arrêté royal dressera la liste.

Le Président de la Commission; les Présidents de Chambres, le médecin et les membres des associations sont nommés par le Ministre de la Reconstruction.

Celui-ci pourra également nommer des suppléants.

L'organisation et le fonctionnement de la Commission d'Appel sont réglés, dans la mesure où la présente loi n'y déroge pas, par arrêté royal du 15 septembre 1935, déterminant la procédure en matière de réparation des dommages résultant de la guerre et par les dispositions légales auxquelles cet arrêté se réfère.

SECTION III.

De la revision des pensions.

ART. 25.

§ 1. — En cas d'aggravation normale, de complication et de séquelles de blessures, maladies ou infirmités ayant donné lieu à pension, l'invalidé peut introduire sans condition de délai une demande de revision.

§ 2. — Peuvent également et pour les mêmes causes, sans condition de délai, solliciter la revision de leurs dossiers :

1° ceux qui ont été déboutés parce que le degré d'invalidité était insuffisant pour créer le titre à pension;

2° ceux qui ont perdu la jouissance d'une pension temporaire parce que le degré d'invalidité n'atteignait plus le minimum requis.

§ 3. — L'invalidé sera soumis à un examen médical por-

ART. 23.

De aanvragen opgesteld door de rechthebbenden van een overleden slachtoffer worden onderzocht, overeenkomstig het voorafgaand artikel.

Wanneer het genoegzaam uit het dossier blijkt dat de rechten op pensioen zeker zijn, neemt de Minister van Wederopbouw onmiddellijk het besluit tot toekenning.

ART. 24.

De Commissie van Beroep, voorzien bij artikel 22, wordt voorgezeten door een effectief of ere-magistraat bij het Hof van Beroep en onderverdeeld in Kamers naar gelang de vereisten.

Iedere Kamer wordt voorgezeten door een effectief, ere- of plaatsvervangend magistraat en is samengesteld uit een Staatscommissaris, een geneesheer, aangeduid door de Minister van Wederopbouw en twee leden van representatieve verenigingen van burgerlijke oorlogsslachtoffers waarvan bij Koninklijk besluit een lijst zal worden opge maakt.

De voorzitter van de Commissie en de voorzitters van Kamers, de geneesheer en de leden van de vereniging worden door de Minister van Wederopbouw benoemd.

Deze kan eveneens plaatsvervangers benoemen.

De organisatie en de werking van de Commissie van Beroep worden geregeld, voor zover deze wet er geen afbreuk aan doet, bij Koninklijk besluit van 15 September 1935, tot vaststelling van de procedure inzake vergoeding voor oorlogsschade en bij de wetsbepalingen, naar dewelke dit besluit verwijst.

SECTIE III.

De herziening der pensioenen.

ART. 25.

§ 1. — In geval van normale verergering van verwikkeling en naverschijselen van kwetsuren, ziekten of gebreken die aanleiding gaven tot een pensioen, kan de invalide zonder voorwaarde van termijn een eis tot herziening indienen.

§ 2. — Kunnen insgelijks en om dezelfde redenen, zonder voorwaarde van termijn, een herziening van een dossier aanvragen :

1° zij die werden afgewezen omdat de graad van invaliditeit onvoldoende was om het recht op pensioen te vestigen;

2° zij die het genot van een tijdelijk pensioen verloren hebben omdat de graad van invaliditeit niet meer het vereiste minimum bereikte.

§ 3. — De invalide zal een geneeskundig onderzoek moe-

tant sur toutes les blessures et infirmités qu'il a régulièrement fait valoir.

§ 4. — La pension ne sera révisée que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 10 %, en plus ou en moins, en ce qui concerne le degré d'invalidité. Toutefois, ce minimum n'est pas requis lorsqu'il s'agit de porter par accroissement le degré d'invalidité à 10 % ou à 100 %. Si le degré total d'invalidité n'atteint plus 10 % la pension est supprimée.

§ 5. — Le nouveau degré d'invalidité est calculé selon les prescriptions de l'article 9.

ART. 26.

Ces demandes en revision doivent être introduites, par lettre recommandée, auprès du Service des Pensions aux Victimes Civiles. Elles doivent être accompagnées, sous peine de nullité, d'un certificat médical circonstancié faisant ressortir la nature de l'aggravation, de la complication ou de la séquelle invoquée.

La demande en revision sort ses effets le premier jour du mois où elle a été régulièrement introduite. Toutefois, l'instance compétente peut, sur avis de l'expert médical, fixer une date postérieure ou déterminer une échelle progressive ou dégressive d'invalidité.

ART. 27.

L'Etat peut introduire, sans condition de délai, des demandes en atténuation d'invalidité. Celles-ci sont de la compétence de la Commission d'Appel prévue à l'article 22.

ART. 28.

Toute décision peut être révisée par l'autorité qui l'a prise ou l'instance d'appel, sans condition de délai, soit pour cause d'erreur, soit pour production d'éléments nouveaux.

La revision peut se faire, soit à l'initiative du Ministre de la Reconstruction, soit à la demande de l'intéressé notifiée par lettre recommandée.

Cette demande sera instruite comme une nouvelle demande.

Elle sortira ses effets au premier jour du mois de la demande en revision. Toutefois, elle rétroagira à la date de la décision attaquée, en cas d'erreur de l'Administration ou de mauvaise foi de l'intéressé.

CHAPITRE V.

Dispositions diverses.

ART. 29.

A dater de l'entrée en vigueur de la présente loi, toutes déclarations et attestations de témoins relatifs à une de-

ten ondergaan voor al de kwetsuren en gebrekkigheden, die hij op regelmatige wijze heeft laten gelden.

§ 4. — Het pensioen zal slechts herzien worden, indien het geneeskundig onderzoek een verschil van tenminste 10 % in meer of in min vaststelt, wat de graad van invaliditeit betreft. Nochtans is dit minimum niet vereist, wanneer het er om gaat de graad van invaliditeit te verhogen tot 10 % of tot 100 %. Indien de totale graad van invaliditeit geen 10 % meer bereikt wordt het pensioen afgeschaft.

§ 5. — De nieuwe graad van invaliditeit wordt berekend volgens de voorschriften van artikel 9.

ART. 26.

Deze eisen tot herziening moeten worden ingediend per aangetekend schrijven bij de Dienst der Pensioenen voor Burgerlijke slachtoffers. Zij moeten vergezeld zijn, op straf van nietigheid, van een omstandig medisch attest dat de aard der ingeroepen verergering, verwikkeling of naver-schijnselen laat uitschijnen.

De eis tot herziening treedt in werking op de eerste dag van de maand, waarin zij regelmatig werd ingediend. Nochtans kan de bevoegde instantie, op advies van de medische deskundige, een latere datum vaststellen ofwel een stijgende of dalende schaal van invaliditeit bepalen.

ART. 27.

De Staat kan zonder voorwaarde van termijn, eisen indienen tot vermindering van invaliditeit. Deze vallen onder de bevoegdheid van de Commissie van Beroep, voorzien bij artikel 22.

ART. 28.

Iedere beslissing kan worden herzien door de Overheid die ze heeft genomen of door de instantie van beroep, zonder voorwaarde van termijn, hetzij om reden van vergissing, hetzij wegens voorlegging van nieuwe elementen.

De herziening kan geschieden, ofwel op initiatief van de Minister van Wederopbouw, ofwel op aanvraag van belanghebbende, betekend per aangetekende brief.

Deze eis zal worden onderzocht zoals een nieuwe.

Hij zal in werking treden op de eerste dag van de maand van de eis tot herziening. Hij zal nochtans terugwerkende kracht hebben tot op de datum van de betwiste beslissing, ingeval van administratieve vergissing of van kwade trouw van de belanghebbende.

HOOFDSTUK V.

Diverse bepalingen.

ART. 29.

Van het van kracht worden van deze wet af, moeten al de aanvragen, verklaringen en getuigschriften van getui-

mande de pension, régie par la présente loi, doivent se terminer par les mots :

« J'affirme sur l'honneur que la présente déclaration est sincère et complète ».

ART. 30.

Dès qu'il est saisi du rapport de l'expertise médicale prévue à l'article 22, le Ministre de la Reconstruction peut faire payer au requérant une avance égale à l'intégralité de la pension d'invalidité ou d'ayant droit.

Les montants prévus aux articles 8, § 1er et 15, § 1er, peuvent être payés indépendamment des majorations prévues aux articles 8, § 2 et 15, § 2.

L'ensemble des avances ainsi payées vient en déduction des arriérés éventuels de pension.

ART. 31.

Il ne peut être accordé qu'une seule pension de veuf ou de veuve au titre de la présente loi ou de celles relatives aux victimes civiles ou militaires des deux guerres.

Le cas échéant, c'est la pension la plus élevée qui est attribuée.

ART. 32.

Les articles 53 et 55 ainsi que le paragraphe 3 de l'article 54 de la loi sur les pensions de réparation sont applicables aux pensions des victimes civiles de la guerre 1940-1945.

La Commission d'Appel est seule compétente pour l'application éventuelle du paragraphe 3 de l'article 54 de la loi sur les pensions de réparation.

La Commission d'Appel peut refuser ou retirer le bénéfice de la pension aux ayants droit, lorsque la personne dont le décès a donné ouverture à l'examen des titres, a commis des actes qui l'auraient fait tomber dans une des trois premières catégories visées à l'article 7 si l'action publique n'avait pas été éteinte par le décès ou si celui-ci n'avait pas soustrait le défunt à l'application de l'arrêté-loi du 19 septembre 1945 sur l'épuration civique.

ART. 33.

Les pensions accordées antérieurement à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi sont révisées d'office, conformément aux dispositions de celle-ci, avec effet financier au premier jour du trimestre civil qui suit, sauf à l'égard des veuves où la révision aura effet au 1er janvier 1948.

L'allocation-secours aux grands invalides, prévue par l'arrêté du Régent du 30 janvier 1948, est maintenue aux mêmes taux et conditions jusqu'au premier jour du tri-

gen, betreffende een pensioenaanvraag, onderworpen aan deze wet, eindigen met de woorden :

« Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring echt is en volledig ».

ART. 30.

Zodra de Minister van Wederopbouw het verslag van het geneeskundig onderzoek, voorzien bij artikel 22, in onderzoek heeft, kan hij aan de aanvrager een voorschot laten uitbetalen gelijk aan het geheel van het pensioen van invaliditeit of van rechthebbende.

De bij artikelen 8, § 1 en 15, § 1, voorziene bedragen mogen uitbetaald worden onafhankelijk van de verhogingen voorzien bij de artikelen 8, § 2 en 15, § 2.

Het totaal van de aldus betaalde voorschotten, wordt afgetrokken van de eventuele pensioenachterstallen.

ART. 31.

Er kan slechts één enkel pensioen van weduwnaar of weduwe worden uitgekeerd, op grond van deze wet of van de wetten die betrekking hebben op de burgerlijke of militaire slachtoffers van de twee oorlogen.

Bijgeval wordt het hoogste pensioen toegekend.

ART. 32.

De artikelen 53 en 55 alsook paragraaf 3 van artikel 54 van de wet op de herstpensioenen zijn toepasselijk op de pensioenen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers 1940-1945.

Alleen de Commissie van Beroep is bevoegd voor de eventuele toepassing van paragraaf 3 van artikel 54 van de wet op de herstpensioenen.

De Commissie van Beroep kan het genot van het pensioen aan de rechthebbenden weigeren of intrekken, wanneer de persoon door wiens overlijden het onderzoek der rechten werd geopend, daden heeft gesteld waardoor hij in de in artikel 7 bedoelde eerste drie categorieën zou zijn gevallen, indien de publieke vordering niet door het overlijden ware uitgedoofd geweest of indien dit laatste de overledene niet had onttrokken aan de toepassing van de besluitwet van 19 September 1945 op de epuratie inzake burgertrouw.

ART. 33.

De pensioenen toegekend vóór de datum van het van kracht worden van deze wet, worden van ambtswege herzien, overeenkomstig de bepalingen van deze wet, met financieel gevolg op de eerste dag van het burgerlijk kwartaal dat volgt. Ten aanzien van de weduwen zal de herziening op 1 Januari 1948 uitwerking hebben.

De steunuitkering aan de zwaar-invaliden, voorzien bij Regentsbesluit van 30 Januari 1948 wordt tegen dezelfde bedragen en voorwaarden gehandhaafd tot de eerste dag

mestre civil qui suit la mise en vigueur de la présente loi.

Les pensions accordées postérieurement à la date d'entrée en vigueur de la présente loi seront liquidées pour ce qui est des arriérés antérieurs au premier jour du trimestre qui suit, sur la base des dispositions de la législation applicable aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 reprises par l'arrêté-loi du 19 septembre 1945 et par la loi du 1er avril 1948.

Les demandes rejetées postérieurement à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi devront néanmoins être accueillies pour la période antérieure et pour les arriérés y afférents, si la législation applicable aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 reprise par l'arrêté-loi du 19 septembre 1945 et la loi du 1er avril 1948 prévoyaient l'octroi d'une pension ou d'allocations dans ce cas.

Les demandes rejetées antérieurement à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi devront être accueillies pour la période postérieure, si la présente loi permet l'octroi d'une pension ou d'allocations dans ce cas.

ART. 34.

Les auteurs des déclarations, attestations et certificats reconnus faux s'exposent aux peines comminées par l'arrêté royal du 31 mai 1933, relatif aux déclarations à faire en matière de subventions, indemnités et allocations de toute nature qui sont en tout ou en partie à charge de l'Etat, sans préjudice des poursuites sur pied du chapitre IV, sections I et II, du Livre II, Titre III du Code Pénal.

Sont également d'application, le chapitre VII et l'article 85 du Livre Ier du Code Pénal.

ART. 35.

Les pensions, allocations et indemnités d'invalidité et d'ayant droit prévues par la présente loi sont immunisées pour l'application de l'arrêté-loi du 29 décembre 1944, concernant la sécurité sociale des travailleurs et pour l'établissement de l'état de besoin en vue de l'attribution du complément gratuit de pension de vieillesse.

Elles sont assimilées aux pensions visées à l'article 29, § 4, 2°, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus; elles sont exonérées des impôts directs et de toutes taxes similaires et ne peuvent donc entrer en ligne de compte pour le calcul de l'impôt complémentaire personnel.

ART. 36.

Les personnes pensionnées pour invalidité en vertu de la présente loi recevront gratuitement de l'Œuvre Natio-

van het burgerlijk kwartaal dat op het van kracht worden van deze wet volgt.

De pensioenen toegekend na het van kracht worden van deze wet, zullen wat betreft de achterstallen die vóór de eerste dag van het volgend kwartaal vallen, vereffend worden op basis van de bepalingen van de wetgeving, toepasselijk op de burgerlijke oorlogsslachtoffers 1914-1918, hernomen bij de besluitwet van 19 September 1945 en door de wet van 1 April 1948.

De aanvragen die na het van kracht worden van deze wet werden verworpen, zullen toch moeten ingewilligd worden voor de periode die voorafgaat en voor de daarbijhorende achterstallen, indien bij de wetgeving, toepasselijk op de burgerlijke oorlogsslachtoffers 1914-1918 en hernomen bij de besluitwet van 19 September 1945 en de wet van 1 April 1948, de toekenning van een pensioen of van vergoedingen in dit geval voorzien waren.

De aanvragen die vóór het van kracht worden van deze wet werden verworpen, zullen moeten worden ingewilligd voor de periode die volgt, indien bij deze wet de toekenning van een pensioen of van vergoedingen in dit geval mogelijk gemaakt wordt.

ART. 34.

De auteurs van verklaringen, attesten en certificaten, die worden vals bevonden, stellen zich bloot aan straffen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 31 Mei 1933 betreffende de af te leggen verklaringen inzake subventies, vergoedingen en uitkeringen van alle aard, die ten volle of gedeeltelijk ten laste zijn van de Staat, onverminderd de vervolgingen op voet van hoofdstuk IV, secties 1 en 2 van Boek II, Titel III van het Strafwetboek.

Hoofdstuk VII en artikel 85 van het eerste boek van het Strafwetboek zijn eveneens van toepassing.

ART. 35.

De bij deze wet voorziene pensioenen, uitkeringen en vergoedingen van invaliditeit en van rechthebbende zijn gevrijwaard voor de toepassing van de besluitwet van 29 December 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en voor het vaststellen van de staat van behoefte met het oog op de toekenning van het kosteloos aanvullend ouderdomspensioen.

Zij worden gelijkgesteld met de pensioenen bedoeld in artikel 29, § 4, 2° van de samengevatte wetten betreffende de belastingen op de inkomsten. Ze zijn vrijgesteld van de directe belastingen en van alle gelijkaardige taksen en kunnen dus niet in aanmerking komen voor het berekenen van de aanvullende personele belasting.

ART. 36.

De personen, die krachtens deze wet, wegens invaliditeit, gepensionneerd worden, zullen gedurende gans hun leven

nale des Invalides de la Guerre, leur vie durant, tous les appareils de prothèse et autres, nécessités par cette invalidité.

ART. 37.

§ 1. — Les soins médicaux, chirurgicaux et pharmaceutiques, nécessités par les infirmités que donnent lieu à la pension sont mis à charge de l'Etat à l'intervention de l'Œuvre Nationale des Invalides de la Guerre.

§ 2. — Toutefois, si l'invalidé est assujéti aux dispositions légales et réglementaires concernant la sécurité sociale des travailleurs, les prestations résultant de l'application du paragraphe premier sont assurées par le Fonds National d'Assurances Maladie-Invalidité.

L'Etat verse de ce fait une cotisation forfaitaire dont le montant est fixé par le Comité National d'Administration du dit organisme en accord avec le Ministre de la Reconstruction.

§ 3. — Les soins médicaux, chirurgicaux et pharmaceutiques sont également accordés aux personnes en instance de pension d'invalidité et auxquelles a été délivré par l'Administration des Pensions aux Victimes Civiles une attestation de présomption d'invalidité pour les affections ou lésions invoquées.

Dans les mêmes conditions, les victimes en instance de pension d'invalidité peuvent recevoir gratuitement à l'intervention de l'Œuvre Nationale des Invalides de la Guerre les appareils de prothèse et autres nécessités par les affections ou lésions couvertes par la présomption d'invalidité.

ART. 38.

La correspondance, relative aux demandes de pension, adressée aux Commissaires de l'Etat, au Service des Pensions aux Victimes Civiles, aux Présidents et Greffiers de la Commission d'Appel a lieu en franchise de port.

ART. 39.

Le Commissaire Principal et les Commissaires d'Etat sont régis par l'arrêté du Régent du 16 octobre 1947, portant réglementation de la fonction de Commissaire de l'Etat. Ils sont officiers de Police Judiciaire et peuvent, à ce titre, requérir les autorités judiciaires et administratives pour enquêtes ou auditions de témoins et rechercher les auteurs de fraude ou de fausses déclarations.

Il en est de même des Commissaires de l'Etat chargés d'appliquer la loi du 26 février 1947, organisant le Statut des prisonniers politiques, la loi du 5 février 1947, organi-

al de prothese- en andere toestellen door deze invaliditeit vereist gratis van het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden ontvangen.

ART. 37.

§ 1. — De medische, chirurgische en pharmaceutische zorgen vereist door de gebrekkigheden, die aanleiding geven tot het pensioen, vallen ten laste van de Staat door tussenkomst van het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden.

§ 2. — Nochtans, indien de invalide onderworpen is aan de wets- en reglements-bepalingen betreffende de maatschappelijke zekerheid van de arbeiders, worden de prestaties, voortspruitend uit de toepassing van paragraaf 1, verzekerd door het Nationaal Fonds voor Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit.

Uit dien hoofde stort de Staat een forfaitaire bijdrage, waarvan het bedrag vastgesteld wordt door het Nationaal Bestuurscomité van voornoemd organisme in akkoord met de Minister van Wederopbouw.

§ 3. — Aan de personen die op het punt staan een invaliditeitspensioen te bekomen en aan wie door het Bestuur der Pensioenen voor Burgerlijke Slachtoffers een getuigschrift van vermoedelijke invaliditeit werd afgeleverd voor de ingeroepen kwalen en kwetsuren, worden de medische, chirurgische en pharmaceutische zorgen eveneens toegerekend.

De slachtoffers die op het punt staan een invaliditeitspensioen te bekomen, kunnen, onder dezelfde voorwaarden en door tussenkomst van het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden, kosteloos de prothese- en andere toestellen vereist door de kwalen en kwetsuren die door het vermoeden van invaliditeit worden gedekt, bekomen.

ART. 38.

De briefwisseling aangaande de pensioenaanvragen, met de Staatscommissarissen, het Bestuur der Pensioenen voor Oorlogsslachtoffers, de Voorzitters en Griffiers van de Commissie van Beroep, geschiedt portvrij.

ART. 39.

De Hoofdstaatscommissaris en de Staatscommissarissen zijn onderworpen aan het Regentsbesluit van 16 October 1947, betreffende de regeling van de functie van Staatscommissaris. Zij zijn officieren van Gerechtelijke Politie en kunnen als dusdanig vorderen, dat de gerechtelijke en administratieve autoriteiten onderzoeken zouden instellen of getuigen horen. Zij kunnen ook de bedriegers of de auteurs van valse verklaringen opsporen.

Hetzelfde geldt voor de Staatscommissarissen belast met de toepassing van de wet van 26 Februari 1947 tot inrichting van het Statuut der Politieke Gevangenen, de wet

sant le Statut des étrangers prisonniers politiques, l'arrêté-loi du 24 décembre 1946, organisant le Statut des résistants civils et des réfractaires, l'arrêté-loi du 24 décembre 1946, organisant le Statut des déportés pour le travail obligatoire.

Donné à Bruxelles, le 18 août 1948.

van 5 Februari 1947, tot inrichting van het Statuut der Vreemdelingen-Politieke Gevangenen, de besluitwet van 24 December 1946 tot inrichting van het Statuut der Burgerlijke Weerstanders en Werkweigeraars, de besluitwet van 24 December 1946 tot inrichting van het Statuut der Weggevoerden voor verplichte tewerkstelling.

Gegeven te Brussel, de 18 Augustus 1948.

CHARLES.

PAR LE RÉGENT :

Le Ministre de la Reconstruction,

VANWEGE DE REGENT :

De Minister van Wederopbouw,

R. DE MAN.
